

เลือกตั้งอย่างไร คนไทยและประเทศ จึงไม่เสียโอกาส

ดร.เชาวนะ ไตรมาศ

คำนิยมโดย ศ.ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช

สถาบันนโยบายศึกษา
INSTITUTE OF PUBLIC POLICY STUDIES

สนับสนุนโดย

Konrad-Adenauer-Stiftung

มูลนิธิช็อดบราด อดเนาัวร์

เลือกตั้งอย่างไรคนไทยและ
ประเทศจึงไม่เสียโอกาส

โดย

ดร. เขาวนระ ไตรมาศ

ชื่อหนังสือ	เลือกตั้งอย่างไรคนไทยและประเทศจึงไม่เสียโอกาส
ISBN	974-7215-62-4
ผู้เขียน	เชาวนะ ไตรมาศ
ปีที่พิมพ์	ธันวาคม 2543
จำนวนพิมพ์	1,000 เล่ม
เจ้าของ	สถาบันนโยบายศึกษา : 99/146 ซอยหมู่บ้านงามวงศ์วาน ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 9411832-3 โทรสาร 9411834 E-mail : ipps@ksc.th.com www.fpps.or.th/ipps.htm
สนับสนุนโดย	มูลนิธิคอนราต อเดนาวร์
ออกแบบปก	ชัยวุฒิ แก้วเรือน
ดำเนินการพิมพ์	บริษัท พี. เพรส จำกัด โทร. 7424754-5
พิมพ์ที่	บริษัท สุขุมและบุตร จำกัด
จัดจำหน่ายโดย	ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 ศาลาพระแก้ว โทร. 255-4433, 218-7000 โทรสาร 255-4441 สยามสแควร์ โทร. 251-6141, 218-9888 โทรสาร 254-9495 E-mail : cubook@chula.ac.th www.cubook.chula.ac.th
ราคา	50.- บาท

คำนิยม

หนังสือเล่มนี้ จัดเป็นหนังสือเล่มแรกๆ ที่เรียกได้ว่าเป็น “คู่มือทางการเมืองของประชาชน” นอกจากจะได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการเลือกตั้งที่มีต่อคนไทยและประเทศไทยแล้ว ก็ยังมีข้อเสนอแนะแก่ประชาชนในการพิจารณาทั้งตัวนักการเมืองและพรรคการเมืองให้รอบด้าน ด้วยความรอบคอบก่อนการตัดสินใจเลือกผู้แทน และเลือกพรรคการเมืองอีกด้วย

การนำเสนอของผู้เขียนในหัวข้อต่างๆ มีความกระชับ เข้าใจง่าย มีการแยกแยะประเด็นการวิเคราะห์และการประเมินคุณสมบัติของนักการเมือง และนโยบายของพรรคการเมืองได้อย่างทั่วถ้วน นอกจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งแต่ละคนจะได้ประโยชน์จากคู่มือทางการเมืองเล่มนี้แล้ว กลุ่มต่างๆ ชุมชน ครู นักเรียน หรือแม้แต่ตัวนักการเมืองและพรรคการเมืองเองก็จะได้ประโยชน์จากหนังสือนี้เป็นอย่างเอนกอนันต์ การวิเคราะห์ประเมินนโยบายด้านต่างๆ ของแต่ละพรรคการเมืองร่วมกันระหว่างกลุ่มผู้สนใจการเมือง โดยอาศัยตารางที่มีอยู่ในหนังสือนี้ย่อมก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ดียิ่ง และนำไปสู่การพัฒนาทั้งคุณภาพของผู้เลือกตั้ง ผู้สมัคร และพรรคการเมืองพร้อมๆ กันไป

ผมมีความยินดีที่ ดร.เชาวนะ ช่างคิดและเข้าใจแยกแยะแจกแจงประเด็นหลักๆ ที่เป็นพื้นฐานสำคัญของกิจกรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่เน้นถึงความสำคัญของนโยบาย ซึ่งผมมั่นใจว่าการเมืองไทยนับวันจะต้องนำเอาเรื่องนี้มาเป็นแก่นแกนของการแสวงหาความสนับสนุนจากประชาชน ผมเห็นว่าหนังสือนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของการขยายตัวของ

การเมืองภาคประชาชน หากการเมืองโดยพลเมืองจะเป็นส่วนหลักของการเมืองไทยในอนาคต เราทั้งหลายก็ต้องเริ่มต้นจากการเป็นพลเมืองผู้เรียนรู้ เข้าใจ และไม่ใช่เป็นเพียงฝ่ายรับรู้เท่านั้น หากจะต้องให้การรู้ซึ่งถึงการเมืองนั้นส่งผลสะท้อนต่อการได้มาซึ่งตัวแทนของเราด้วย

สำหรับสถาบันนโยบายศึกษา นี่เป็นก้าวสำคัญอีกก้าวหนึ่งที่สถาบันฯ จะทำหน้าที่ส่งเสริมการเมืองภาคประชาชนอย่างเข้มข้นเช่นเคย

ศาสตราจารย์ ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช

ประธาน สถาบันนโยบายศึกษา

28 พฤศจิกายน 2543

คำนำจากสถาบันนโยบายศึกษา

การเลือกตั้ง ถือเป็นวิธีทางหนึ่งที่สำคัญในการได้มาซึ่งผู้แทนของปวงชนในระบอบประชาธิปไตยเพื่อทำหน้าที่เป็นปากเสียงให้กับเจ้าของเสียงที่ได้ลงคะแนนให้ ฉะนั้นหัวใจของการเลือก คืออะไร มีปัจจัยอะไรให้นำมาเพื่อพิจารณาจึงไม่ใช่เรื่องง่าย โดยเฉพาะขณะนี้ที่ประชาชนทั่วไปยังสับสนอยู่กับกติกากการเลือกตั้งแบบใหม่ และแม้ว่ากฎเกณฑ์ใหม่นี้จะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้พิจารณาเลือกได้ทั้งบุคคลและพรรค ซึ่งต่างจากการเลือกตั้งในอดีตที่ชนนโยบายว่าพรรคเลือกคนประชาชนเลือกพรรค จนปิดทางเลือกของประชาชนไปแล้ว

การเลือกตั้งที่จะมีขึ้นในวันที่ 6 มกราคม 2544 นี้ จึงนับว่ามีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาทางการเมืองของประเทศไทย การเลือกโดยประชาชนไม่ว่าจะเลือกพรรคหรือเลือกคนตามเจตนาของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน จึงนับว่าเป็นการรับผิดชอบร่วมกันของประชาชนเพื่อแสดงเจตจำนงในการกำหนดชะตากรรมของประเทศในอนาคต

หัวใจสำคัญก็คือการที่ประชาชนจะมีอิสระอย่างแท้จริงในการเลือก เพราะเสรีภาพในการเลือกนั้น นอกจากจะได้เลือกในสิ่งที่ต้องการแล้วก็ยังสามารถพลิกผันในเกิดการเปลี่ยนแปลงได้อีกด้วย ซึ่งสถาบันฯ หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นคู่มือที่ช่วยให้การตัดสินใจเลือกของประชาชนได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีต่อสังคมโดยรวม

หนังสือเรื่อง “เลือกตั้งอย่างไรคนไทยและประเทศจึงไม่เสียโอกาส” ซึ่งเขียนโดย ดร.เชาวนะ ไตรมาศ จึงได้เสนอรอบวิธีคิดพิจารณารวมทั้งข้อมูล

ครอบคลุมอย่างละเอียด ทั้งที่เกี่ยวข้องกับภาคการเมืองของพรรคการเมืองและภาคการเมืองของประชาชนรวมทั้งแบบฝึกหัดเพื่อฝึกความพร้อมสำหรับประชาชนก่อนไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจริง ซึ่งนับได้ว่าหนังสือเล่มนี้ได้มุ่งที่จะติดอาวุธทางปัญญาให้กับประชาชนเพื่อไม่ให้ประเทศชาติเสียโอกาสอีกดังที่ผ่านมา

สถาบันฯ ขอขอบพระคุณผู้เขียนที่ได้ทุ่มเทสติปัญญาสร้างงานความคิดที่เพิ่มโอกาสและคุณค่าให้กับภาคประชาชนอย่างสม่ำเสมอ และขอขอบคุณมูลนิธิคอนราด อเดนาวร์ ที่สนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของสถาบันฯ เพื่อประโยชน์ต่อสังคมไทยอย่างต่อเนื่องตลอดมา

ทิพย์พาพร ตันติสุนทร

ผู้อำนวยการร่วม สถาบันนโยบายศึกษา

6 ธันวาคม 2543

คำนำของผู้เขียน

ผู้เขียนมีความตั้งใจในการจัดทำหนังสือเล่มนี้ โดยมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายดังนี้ คือ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นคู่มือของประชาชนสำหรับใช้ประกอบการตัดสินใจในการใช้สิทธิเลือกตั้ง
2. เพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมและพฤติกรรมกาเลือกตั้งในภาคประชาชน
3. เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพใหม่ของระบบการเลือกตั้งในระบบการเมืองไทย
4. เพื่อปรับปรุงกระบวนการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองของนักการเมือง และพรรคการเมืองให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการเมืองตามรัฐธรรมนูญปัจจุบัน
5. เพื่อสร้างความสามารถทางการเมืองของประชาชนในการแยกแยะระหว่างภาพมายาทางการเมือง กับภาพความจริงของการเมืองในกระบวนการเลือกตั้ง

เป้าหมาย

1. ให้การเลือกตั้งของประชาชนเป็นการเลือกตั้งอย่างเลือก โดยแท้จริงซึ่งต้องมีการเปรียบเทียบกลั่นกรองตัวเลือก และปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ทั้งหมดในทุกแง่มุม โดยทั่วด้านและรอบคอบแทนการเลือกโดยที่ถูกชี้นำหรือกำหนดไว้ให้ อย่างเบ็ดเสร็จแล้วโดยหวัคະແນน

2. ให้การเลือกตั้งของประชาชนเป็นการเลือกตั้งอย่างมีคุณภาพ โดยที่เป็นการตัดสินใจที่ถูกต้องไม่ผิดพลาด ซึ่งตั้งอยู่บนเงื่อนไขของข้อมูลและเหตุผลที่ถูกต้อง ครบถ้วน **เหนือกว่าการพึงพอใจในอารมณ์สังข้างที่หวัะแวนหรือผู้สมัครหยิบยื่นให้**

3. ให้การเลือกตั้งของประชาชนเป็นการเลือกตั้งอย่างหวังผล โดยสามารถคาดหมายให้ผลที่เกิดขึ้นนั้นเป็นไปตามเจตนารมณ์ที่สะท้อนจากการใช้สิทธิ์ของประชาชนเป็นเครื่องกำหนดแทนที่จะเป็นไปตามผลที่ผู้สมัคร หรือพรรคการเมืองเป็นผู้กำหนดความต้องการได้เอง

4. ให้การเลือกตั้งของประชาชนเป็นการเลือกตั้งอย่างได้ผล โดยที่สามารถบรรลุถึงเจตนารมณ์สูงสุดในการปฏิรูปทางการเมืองโดยรวมได้แทนที่จะเป็นเพียงการจัดเทศกาลซื้อสิทธิ์-ขายเสียงกันในตลาดการเลือกตั้ง

5. ให้การเลือกตั้งของประเทศเป็นการเลือกตั้งอย่างสัมฤทธิ์ผล โดยที่ประชาชนคนไทยและประเทศชาติไม่ต้องสูญเสียโอกาส หากแต่เป็นการเพิ่มศักยภาพและโอกาสที่ดีกว่าในการแก้ไขปัญหาสำคัญ การสร้างความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศและการเพิ่มคุณภาพชีวิตใหม่ให้แก่คนไทย

ดร.เชาวนะ ไตรมาศ

พฤศจิกายน 2543

สารบัญ

หน้า

คำนิยาม	i
คำนำจากสถาบันนโยบายศึกษา	iii
คำนำของผู้เขียน	v

ภาคหนึ่ง

ภาคการใช้ความคิดและเหตุผล

เพื่อประกอบการพิจารณาในการเลือกตั้ง

1. การเลือกตั้งเกิดจากอะไร	1
2. การเลือกตั้งคืออะไร	2
3. ทำไมต้องไปเลือกตั้ง	2
4. เลือกตั้งอย่างไรประชาชนจึงจะมีความหมายทางการเมือง	3
5. ทำไมต้องเลือกผู้แทนคนเดียวตามการแบ่งเขต	4
6. ทำไมต้องเลือกผู้แทนหลายคนตามบัญชีรายชื่อของพรรค	5
7. การเลือกผู้แทนแบบแบ่งเขตคนเดียวควรเลือกอย่างไร	7
8. การเลือกผู้แทนแบบบัญชีรายชื่อของพรรคควรเลือกอย่างไร	9
9. เลือกตั้งอย่างไรคนไทยและประเทศจึงไม่เสียโอกาส	15
10. นายกรัฐมนตรีที่ประชาชนและประเทศชาติพึงหวังได้ควรเป็นอย่างไร	20

ภาคสอง

**ภาคการใช้ดุลยพินิจวิเคราะห์และ
ประเมิน เพื่อประกอบการตัดสินใจในการเลือกตั้ง**

1. วิเคราะห์ประเมินกรอบประเด็นนโยบายของพรรคการเมือง	23
1.1 กรอบประเด็นนโยบายของพรรคความหวังใหม่	23
1.2 กรอบประเด็นนโยบายของพรรคชาติพัฒนา	24
1.3 กรอบประเด็นนโยบายของพรรคชาติไทย	24
1.4 กรอบประเด็นนโยบายของพรรคถิ่นไทย	25
1.5 กรอบประเด็นนโยบายของพรรคไทยรักไทย	26
1.6 กรอบประเด็นนโยบายของพรรคประชาธิปัตย์	27
1.7 กรอบประเด็นนโยบายของพรรคเสรีธรรม	27
2. วิเคราะห์ประเมินความครอบคลุมด้านต่างๆ ของนโยบาย	29
3. วิเคราะห์ประเมินการวางจุดเน้นกลุ่มเป้าหมายของนโยบาย	33
4. วิเคราะห์ประเมินการวางจุดเน้นพื้นที่เป้าหมายของนโยบาย	34
5. วิเคราะห์ประเมินฐานอ้างอิงแหล่งที่มาของนโยบาย	35
6. วิเคราะห์ประเมินโอกาสความสำเร็จของนโยบาย	36
7. วิเคราะห์ประเมินความเชื่อมั่นในความเป็นไปได้ของนโยบาย	37
8. วิเคราะห์ประเมินจุดดี-จุดด้อยของนโยบาย	37
9. วิเคราะห์ประเมินจุดดี-จุดด้อยของพรรคการเมือง	39
10. วิเคราะห์ประเมินจุดดี-จุดด้อยของนักการเมือง	44

ภาคหนึ่ง

ภาคการใช้ความคิดและเหตุผล เพื่อประกอบการพิจารณาในการเลือกตั้ง

1. การเลือกตั้งเกิดจากอะไร

- ธรรมชาติของมนุษย์เป็นสัตว์การเมือง จึงต้องสร้างประชาคมการเมืองขึ้นมา โดยตั้งรัฐบาลให้มาจัดการปกครองให้เป็นไปตามเงื่อนไขของธรรมชาตินั้น
- สัญชาตญาณของมนุษย์มุ่งเฝ้าหาความดีสูงสุดให้แก่ชีวิต จึงต้องการได้รับความสุขที่สมบูรณ์ โดยตั้งรัฐบาลขึ้นมาช่วยจัดสรรความต้องการให้บรรลุถึงเป้าหมายนั้น
- มนุษย์ต้องร่วมกันทำสัญญาประชาคม เพื่อดำรงรักษาสีทธิประโยชน์ของส่วนรวมเอาไว้ จึงต้องสร้างอำนาจส่วนกลางขึ้นโดยตั้งรัฐบาลที่มีอำนาจจำกัดมารับผิดชอบในการคุ้มครองและสนองตอบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนเพื่อสร้างประโยชน์สูงสุดให้แก่คนจำนวนมากที่สุด
- อธิปไตยซึ่งเป็นอำนาจสูงสุดในการปกครองเป็นของปวงชน จึงต้องมอบสิทธิในการใช้อำนาจนั้นโดยที่ประชาชนเป็นผู้ให้ความยินยอมในการจัดตั้งรัฐบาล ด้วยการร่วมกันตัดสินใจเลือกผู้แทนที่ตนไว้วางใจให้เข้ามาทำหน้าที่นั้น
- การจัดการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาจึงต้องอาศัยผู้แทนที่

ได้รับเลือกจากประชาชนโดยตรงเป็นองค์การที่มีอำนาจสูงสุดในการตั้งรัฐบาลเข้ามาปกครอง โดยให้รับผิดชอบทั้งต่อรัฐสภาและประชาชนโดยตรงด้วย

2. การเลือกตั้งคืออะไร

- การใช้สิทธิและอิทธิพลของความเป็นพลเมืองในการสถาปนารัฐบาลใหม่
- การที่ความชอบธรรมของรัฐบาลขึ้นอยู่กับความยินยอมเป็นครั้งคราวตามวาระที่ถูกกำหนดโดยการตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชน
- การใช้สิทธิของประชาชนในการยกเลิกสัญญาประชาคมกับรัฐบาลเดิม โดยที่สิทธิในการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นของประชาชน
- การสถาปนารัฐบาลใหม่โดยต้องอาศัยพื้นฐานจากการแสดงเจตนาครั้งใหม่ของประชาชน
- การที่กระบวนการเข้าสู่อำนาจของรัฐบาลต้องผ่านระบบการใช้กติการ่วมกันอย่างสุจริต เทียบธรรม เพื่อคุ้มครองรักษาหลักประกันความศักดิ์สิทธิ์ของการแสดงเจตนาของประชาชนโดยแท้จริง
- การสร้างอิทธิพลของประชาชนในการกระตุ้นผลักดันให้สถาบันทางการเมืองและนักการเมืองสร้างนวัตกรรมทางการเมืองใหม่เพิ่มมากขึ้น

3. ทำไมต้องไปเลือกตั้ง

- เป็นข้อบังคับเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของประชาชนตามกติกาสูงสุดทางการปกครอง
- เป็นการคัดสรรกลั่นกรองความหลากหลายที่เกิดจากการแข่งขันทางการเมืองระหว่างนักการเมืองและพรรคการเมืองที่มีคุณสมบัติ และนโยบายที่แตกต่างกัน โดยการแสดงความเป็นตัวแทนที่ต้องอาศัยดุลยพินิจที่ถูกต้องมีประสิทธิภาพของประชาชนในการเลือกหรือตัดสินใจ

- เป็นการรับผิดชอบร่วมกันของประชาชนเพื่อแสดงเจตนาในการกำหนดชะตากรรมของประเทศในอนาคต
- เป็นการสะท้อนศักยภาพ ความสามารถ และความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับการคัดสรรกลั่นกรองเพื่อให้ได้มาซึ่งเป้าหมายอันพึงปรารถนา และทิศทางความเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ที่ดีกว่า
- เป็นการทดสอบพัฒนาการ และขีดความสามารถทางการเมืองการปกครองของนักการเมือง และสถาบันพรรคการเมือง
- เป็นการประเมินความคาดหวัง การรับรู้ การสร้างและแสวงหาโอกาสที่ดีกว่า รวมทั้งการเข้าสู่สภาวะเสี่ยงด้วย ระหว่างความถูกต้องและความผิดพลาดในการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของประเทศของประชาชน
- เป็นการกระตุ้นการพัฒนาภาวะผู้นำทางการเมือง ทั้งระดับบุคคลหรือตัวนักการเมือง และระดับสถาบันหรือพรรคการเมืองด้วย เพราะเป็นการแข่งขันทั้งสองระดับ

4. เลือกตัวอย่างไรประชาชนจึงจะมีความหมายทางการเมือง

- การเลือกตั้งโดยที่ประชาชนมีอิสระอย่างแท้จริงและเป็นไปตามความสมัครใจของตนเองเป็นที่ตั้ง
- การใช้ดุลยพินิจในการคัดสรรกลั่นกรองด้วยข้อมูลและเหตุผลที่สมบูรณ์ เพียงพอก่อให้เกิดการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพสูงสุด เพื่อให้ได้มาซึ่งผู้แทนจากเขตเลือกตั้ง และได้ผู้แทนจากบัญชีรายชื่อของพรรคที่ตรงกับความต้องการมากที่สุด และดีที่สุดอย่างแท้จริงเมื่อเปรียบเทียบกับตัวเลือกทั้งหมด
- การเลือกตั้งเป็นไปตามกติกาที่สุจริตเที่ยงธรรมโดยที่ผลของการเลือกตั้งสอดคล้องสัมพันธ์กับเจตนารมณ์ที่แท้จริงของประชาชน สามารถจัดการทุจริตที่มีอิทธิพลต่อการบิดเบือนการแสดงเจตนารมณ์ที่แท้จริงของประชาชนออกไปได้อย่างสัมฤทธิ์ผล

- ผลลัพธ์สุดท้ายของการเลือกตั้งก่อให้เกิดการจัดตั้งรัฐบาลแห่งปวงชนได้อย่างแท้จริง หรือรัฐบาลที่เกิดมาจากความนิยมของประชาชนจำนวนมากที่สุด ซึ่งเป็นรัฐบาลที่มีความชอบธรรมสูง
- การเลือกตั้งต้องพิจารณาจากตัวเลือกที่มีอยู่ทั้งหมด และพิจารณาครอบคลุมปัจจัยองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
- การเลือกตั้งต้องคำนึงถึงคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้สมัครที่เกี่ยวกับศักยภาพ ความรู้ ความสามารถ ความกล้าหาญ อดทน ความเสียสละ และคุณธรรมมากกว่าการคำนึงถึงกระแสความนิยมที่อิงอยู่บนพื้นฐานของการปลุกปั่น การโฆษณาชวนเชื่อ หรือการสร้างภาพมายาทางการเมือง หรือโดยการใช้เครื่องมือจากสื่อสนับสนุน
- การเลือกตั้งต้องคำนึงถึงคุณสมบัติเฉพาะของพรรคที่เกี่ยวกับศักยภาพ และขีดความสามารถทางการเมืองการปกครองของพรรค อันประกอบด้วย ความเข้มแข็ง ความมั่นคงขององค์กร ความต่อเนื่องมีเสถียรภาพ มีประสิทธิภาพ มีผลงานปรากฏชัด มีการจัดการความขัดแย้งและการบริหารภายในราบรื่น มีทีมงานและแนวทางการปฏิบัตินโยบายที่สามารถคาดหวังผลสำเร็จได้ทั้งในสถานการณ์ปกติและสถานการณ์วิกฤติ

5. ทำไมต้องเลือกผู้แทนคนเดียวตามการแบ่งเขต

- ให้ประชาชนได้เลือกผู้แทนจากคุณสมบัติของตัวบุคคลเป็นสาระสำคัญ
- ให้ประชาชนได้มีผู้แทนเฉพาะพื้นที่ และเฉพาะกลุ่มที่มีความใกล้ชิดและมีการติดต่อเชื่อมโยงสัมพันธ์กันได้อย่างสะดวกและเข้าถึงเป็นการเฉพาะตัว
- ให้ประชาชนได้เลือกผู้แทนที่มีความรู้จกอย่างแท้จริง
- ให้ประชาชนทั้งประเทศมีความเสมอภาคและเท่าเทียมกันในสิทธิหรือการมีเสียงเดียวค่าเท่ากัน

- ให้ผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนนั้น มีฐานะเสมือนบุคคลแรกที่ฝ่าเส้นชัยไปได้ ซึ่งจะมีผลเทียบเท่ากับการเป็นผู้แทนที่ประชาชนมีความต้องการสูงสุดหรือเป็นที่สุดเหนือคู่แข่งทั้งปวง
- ให้อำนาจการตัดสินใจของประชาชนมีความเป็นเด็ดขาดอย่างแท้จริง
- ให้สาขาพรรคมีความเข้มแข็ง มีบทบาท และมีการกระจายอำนาจของพรรคการเมืองในระดับพื้นที่ทั่วประเทศ ประชาชนในพื้นที่ที่มีโอกาสเข้ามีส่วนร่วมโดยใกล้ชิดและสามารถเชื่อมโยงกับพรรคและการเมืองระดับชาติได้มากขึ้น
- ให้ประชาชนใช้ดุลยพินิจที่โน้มเอียงไปในแนวทางของการเลือกผู้แทนเฉพาะด้าน คือ ผู้แทนฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งควรคาดหวังการทำหน้าที่ถึงระดับของการพัฒนาระบบกฎหมาย เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศได้ด้วย

6. ทำไมต้องเลือกผู้แทนหลายคนตามบัญชีรายชื่อของพรรค

- ป้องกันผลการเลือกตั้งแบบทำให้เกิดการผูกขาดการชนะเกินจริงของระบบการเลือกตั้งด้วยเสียงข้างมากธรรมดาครอบเดียว ซึ่งไม่ได้ให้ความสำคัญสำคัญกับการเฉลี่ยผลการเลือกตั้งจากจำนวนรวมของคะแนนที่ได้จริง
- มุ่งผลทางอ้อมให้เกิดรัฐบาลผสมแบบน้อยพรรค และการดำเนินแนวนโยบายที่มีความชัดเจนเป็นเอกภาพอย่างมีทิศทางและเป้าหมาย ซึ่งเชื่อว่าน่าจะช่วยสร้างเสถียรภาพของรัฐบาลและความรับผิดชอบต่อพันธะผูกพันตามกรอบนโยบายได้ดีขึ้น
- การให้โอกาสที่เท่าเทียมกันแก่ทุกพรรคในการที่จะได้รับการเฉลี่ยสัดส่วนของคะแนนที่ได้รับ โดยยกเว้นเฉพาะพรรคที่ได้คะแนนน้อยกว่า 5% ซึ่งถือว่ามีความเป็นตัวแทนที่ต่ำเกินไป
- การยอมรับความหมายสำคัญของฝ่ายข้างน้อย ไม่มีผู้แพ้ที่ถูกคัดทิ้งทั้งหมดเพียงทางเลือกเดียว

- การสร้างระบบผู้แทนระดับประเทศ และการสร้างความใหม่เอี่ยมในการใช้ดุลยพินิจของประชาชนไปในแนวทางของการเลือกผู้แทนเฉพาะด้านคือฝ่ายบริหาร
- การไม่จำเป็นต้องเลือกตั้งซ่อม
- การยอมรับความหลากหลายของความเป็นผู้แทนในทุกกลุ่มไม่ว่าจะมีเสียงมากหรือน้อยทำให้ทุกเสียงมีความหมายอย่างแท้จริง
- การคุ้มครองรักษาระบบพรรคการเมืองแบบหลายพรรค รวมทั้งการดำรงคงอยู่ได้ของพรรคที่มีขนาดและแนวนโยบายที่แตกต่างหลากหลาย
- การส่งเสริมความต่อเนื่อง มั่นคง และมีเสถียรภาพของพรรคเล็กให้มีโอกาสในการพัฒนาในระยะยาวอย่างมีขั้นตอน โดยอยู่รอดได้แม้ไม่ได้คะแนนจากการเลือกตั้งในแต่ละครั้งมากที่สุดก็ตาม
- การสร้างโอกาสให้แก่พรรคการเมืองเกิดใหม่มีโอกาสได้รับส่วนแบ่งความนิยมได้ในระดับหนึ่ง โดยไม่จำเป็นต้องเป็นฝ่ายที่ได้รับชัยชนะสูงสุดก็ตาม
- การส่งเสริมให้นักการเมืองที่เป็นคนดีมีความสามารถ มีการยอมรับในหมู่ประชาชน ได้รับโอกาสการคัดเลือกจากพรรคมากขึ้น และในทางกลับกันนักการเมืองก็ต้องอุทิศตนให้พรรคหรือรับผิดชอบต่อพรรคมากขึ้น เพื่อสร้างการยอมรับและการจัดลำดับความสำคัญในระบบบัญชีรายชื่อของพรรคด้วย
- ส่งเสริมการคุ้มครองรักษาบุคคลสำคัญของพรรคไว้ให้มีความต่อเนื่องมากขึ้น เนื่องจากมีโอกาสจากทางเลือกที่ได้รับการสนับสนุนจากพรรคแทนการต้องเสียไปลงแข่งขันแบบแบ่งเขต ซึ่งหากอยู่ในระบบบัญชีรายชื่อแม้จะแพ้ก็ยังมีโอกาสได้ทำงานทางการเมืองต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง
- การกระจายการแบ่งปันหรือจัดสรรการมีสิทธิมีส่วนของกลุ่มการเมืองอย่างเท่าเทียม และความเป็นผู้แทนมีการกระจายอย่างหลากหลายแก่ทุกกลุ่ม โดยเฉพาะการรักษาสิทธิของฝ่ายข้างน้อย

- การยับยั้งความพยายามในการขายตัวของนักการเมืองคุณภาพดีให้แก่พรรคขนาดใหญ่เพื่อแลกกับโอกาสในการได้รับการเลือกตั้ง
- การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เห็นการจัดลำดับความสำคัญของผู้สมัครและประเมินโอกาสในการได้ผู้แทนที่ตนคาดหวังมาทำหน้าที่บริหารประเทศ
- การส่งเสริมโอกาสให้พรรคได้มีการสร้างนักการเมืองอาชีพในระยะยาวได้ ซึ่งนักการเมืองระดับผู้นำหรือบุคคลสำคัญของพรรคมีความมั่นคงทางอาชีพและมีหลักประกันทางการเมืองสูงขึ้น
- พรรคต้องเพิ่มความรับผิดชอบและผูกพันกับพันธะในภาระหน้าที่ทางการบริหารมากขึ้น
- พรรคต้องแข่งขันกันในระดับองค์กร และมาตรการนโยบายมากขึ้น
- พรรคมีความจำเป็นในการพัฒนาความเป็นสถาบันทางการเมืองของพรรคเพิ่มมากขึ้น

7. การเลือกผู้แทนแบบแบ่งเขตคนเดียวควรเลือกอย่างไร

- พิจารณาจากคุณสมบัติเฉพาะตัว
- พิจารณาจากคุณสมบัติของพรรคที่สังกัด
- คุณสมบัติเฉพาะตัวที่ควรให้ความสำคัญ คือ **“เบญจลักษณ์ของนักการเมือง”** ประกอบด้วย
 - (1) ความรู้ดี เพื่อใช้ในการหยั่งรู้และล่วงรู้ปัญหาความต้องการของประชาชนและประเทศชาติอย่างชัดเจนและทั่วถึงทั้งในปัจจุบันและอนาคต
 - (2) ความสามารถดี เพื่อใช้ในการจัดการแก้ไขปัญหาและสนองความต้องการของประชาชนและประเทศอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม รวมทั้งการพัฒนาประเทศในระยะยาวด้วย

- (3) ความกล้าหาญอดทนดี เพื่อใช้ในการตัดสินใจและเผชิญหน้ากับความยากลำบากของปัญหาวิกฤติ และความกดดันจากสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงไม่แน่นอน หรือสถานการณ์พิเศษ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้จนตลอดรอดฝั่ง
 - (4) ความเสียสละดี เพื่อใช้ในการอุทิศตนต่อสู้กับความสูญเสียดีส่วนตัวและยอมลิดรอนผลประโยชน์ ความสุขสบาย และความต้องการส่วนตัวที่ขัดกับประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนและประเทศชาติ
 - (5) คุณธรรมดี เพื่อใช้ในการวางหลักบรรทัดฐานในการใช้อำนาจเพื่อมุ่งตอบสนองและปกป้องคุ้มครองแต่ประโยชน์และความต้องการของประชาชนและประเทศชาติส่วนรวม แทนการมุ่งประโยชน์ที่จำกัดคับแคบเฉพาะตนหรือบางกลุ่ม บางพวก
- คุณสมบัติของพรรคที่ควรให้ความสำคัญ คือ **“เบญจลักษณ์ของพรรคการเมือง”** ประกอบด้วย
 - (1) การประกาศแนวนโยบายหลัก และการจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนของประเด็นนโยบายเฉพาะด้าน
 - (2) ความราบรื่นในการบริหารจัดการองค์กรพรรคให้มีเสถียรภาพ มีสมรรถนะในการรับภาระการบริหารประเทศได้
 - (3) การมีมาตรการหลักที่จำเป็นในการผลักดันนโยบายให้มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และสามารถปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จได้จริงตามกำหนด
 - (4) การจัดวางบุคคลากรที่มีความสามารถเหมาะสมกับงานให้รับผิดชอบนโยบายหรืองานสำคัญของพรรคได้
 - (5) การมีแรงจูงใจใฝ่อุดมการณ์ที่สูงกว่าแรงจูงใจใฝ่อำนาจและแรงจูงใจใฝ่ผลประโยชน์

8. การเลือกผู้แทนแบบบัญชีรายชื่อของพรรคควรเลือกอย่างไร

- พิจารณาจากการจัดลำดับความสำคัญ ความอาวุโส วุฒิภาวะ ความสามารถ ภาวะผู้นำ ประสบการณ์ และผลงานของผู้สมัครตามบัญชีรายชื่อของพรรค เพื่อคาดคะเนโอกาสของบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้ง และได้เข้าทำหน้าที่บริหารประเทศจริง
- พิจารณาจากความเป็นสถาบันขององค์กรพรรคการเมืองว่า ความเป็นสถาบัน มีศักยภาพความสามารถทางการเมืองการปกครองอย่างไร ประกอบด้วย
 - (1) การดูภูมิหลังทางโครงสร้างและการทำหน้าที่ของพรรคการเมือง อาทิ
 - ดูภูมิหลังด้านโครงสร้างของสมาชิกว่าเป็นกลุ่มตัวแทนผลประโยชน์ที่หลากหลายกระจายตัว หรือกระจุกตัวแคบ
 - ดูกลุ่มและลักษณะบทบาทของกลุ่มว่ามีความขัดแย้งแตกแยก เป็นฝักฝ่ายหรือมีเอกภาพเป็นปึกแผ่น
 - ดูปัจจัยกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกว่ายึดถืออุดมการณ์และวินัย หรืออาศัยระบบอุปถัมภ์และแลกเปลี่ยนผลประโยชน์แก่กัน
 - ดูปัจจัยกำหนดสถานภาพและความก้าวหน้าของสมาชิกว่าอาศัยความรู้ ความสามารถ ผลงาน หรืออาศัยเงินหรือการรวมตัวกันกดดันต่อรอง
 - ดูการดำรงตำแหน่งทางการเมืองของสมาชิกว่ามีการจัดสรรปันส่วนกันอย่างไร แยกพวก แยกภาค หรืออาศัยเหตุผล ความเหมาะสมตามความต้องการของประชาชนหรือมติพรรค
 - ดูอายุของสมาชิกกับการดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่าครอบงำผูกขาดเฉพาะกลุ่มอาวุโสอายุมาก หรือเปิดโอกาสให้กับคนหนุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีความรู้ความสามารถดีกว่า
 - ดูการทำหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลว่ามีความผิดพลาด มีความสำเร็จ

ล้มเหลวมากน้อยกว่ากันอย่างไร เปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาประเทศ ด้านใดได้บ้าง แก้ไขปัญหาสำคัญอะไรได้บ้าง ทั้งในยามปกติ และยามวิกฤติ

- ดูการทำหน้าที่ด้านนิติบัญญัติว่าผลักดันกฎหมายสำคัญปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับปัญหาความต้องการในการพัฒนาประเทศอย่างไรได้บ้าง
- ดูการทำหน้าที่ด้านกรรมาธิการว่าให้ความสำคัญกับการควบคุมตรวจสอบ ดูแลแก้ไข เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา หรือผลักดันแนวนโยบายในด้านใดให้เป็นผลสำเร็จได้บ้าง

(2) การดูสถานภาพและพัฒนาการทางสถาบันของพรรคการเมือง อาทิ

- ดูความต่อเนื่องในการดำเนินบทบาททางการเมืองว่าให้ความสำคัญจริงจัง หรือมุ่งมั่นในเรื่องใดให้สำเร็จได้บ้าง
- ดูการดำรงตำแหน่งของหัวหน้าและผู้บริหารพรรคว่าผูกขาดตำแหน่งสำคัญทางการเมืองไว้เฉพาะกลุ่มหรือไม่
- ดูผลการเลือกตั้งทั้งอดีต ปัจจุบัน ว่าเน้นความเป็นผู้แทนเฉพาะกลุ่ม เฉพาะพื้นที่ เฉพาะภูมิภาค หรือมีการขยายและการกระจายอย่างไร
- ดูการปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลงแนวนโยบายให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ของปัญหา ความต้องการและทิศทางใหม่ๆ ในการพัฒนาประเทศหรือไม่
- ดูการบริหารความขัดแย้งภายในว่าสามารถจัดการให้สำเร็จด้วยความราบรื่น หรือกระทบต่อการทำงานทางการเมือง มีการยุติด้วยทางเลือก หรือวิธีการใด ย้ายพรรค หรือลาออกตั้งพรรคใหม่ หรือยุบพรรค
- ดูความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มระดับผู้นำกับสมาชิกทั่วไปว่าสมาชิกระดับนำเป็นฝ่ายมีอิทธิพลเบ็ดเสร็จ ผูกขาดกิจการและอำนาจ

- ทั้งปวงของพรรค หรือโยกย้ายกันด้วยระบบอุปถัมภ์ เป็นกลุ่มเป็นพวก เพื่อกดดันต่อรองผลประโยชน์ทางการเมืองกันจนไม่สามารถทำงานรับผิดชอบบ้านเมืองให้ราบรื่น หรือสำเร็จลุล่วงได้
- ดูการปรับตัวด้านองค์กรและการบริหารว่ามีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ใหม่ๆ หรือมุ่งมั่นพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ มุ่งมั่นสร้างสมรรถนะให้พรรคสามารถทำงานทางการเมืองให้ประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น
 - ดูการสร้างผู้นำทางการเมืองว่ามีการสร้างคนรุ่นใหม่ที่มีความรู้ความสามารถมาทดแทนคนรุ่นเก่า หรือมีช่องว่างในเรื่องของการพัฒนาบุคลากรทางการเมืองอย่างไร สามารถรับภาระหรือสืบทอดนโยบาย หรืองานสำคัญของพรรคได้หรือไม่
 - ดูสาขาพรรคในภูมิภาคและท้องถิ่นว่ามีการกระจายทั่วถึง มีการให้ความสำคัญ ให้อำนาจ บทบาท และทรัพยากรที่เพียงพอหรือไม่ เป็นตัวแทนเชื่อมโยงกับส่วนกลางได้ดีมีประสิทธิภาพเพียงใด
 - ดูการกระจายบทบาทและกิจกรรมทางการเมืองว่าเลือกทำเฉพาะเรื่อง เฉพาะด้าน มีการยึดพื้นที่เป้าหมายเฉพาะที่หรือกระจายไปในพื้นที่ หรือกลุ่มเป้าหมายอื่นด้วยหรือไม่
 - ดูการคัดสรรผู้นำทางการเมืองว่ามีการผูกขาดเฉพาะกลุ่มหรือกระจายโอกาสแก่กลุ่ม สมาชิกอื่นสรรหามาจากภายนอก หรือคนรุ่นใหม่หรือไม่กำหนดวาระอย่างไร มีการสร้างโอกาสหรือปิดกั้นโอกาส
 - ดูสัดส่วนการดำรงตำแหน่งสำคัญทางการเมืองของสมาชิกว่าเป็นการสงวนโอกาสหรือผูกขาดไว้กับสมาชิกบางระดับเฉพาะกลุ่ม หรือมีการกระจายเปิดโอกาสให้มีการจัดสรรตามความสำคัญในรูปแบบอื่นนอกจากการเป็นแกนนำพรรคหรือไม่ เช่น การได้รับคะแนนเสียงมากก็จะมีโอกาสมาก หรือการมีผลงานหรือความ

สามารถพิเศษเฉพาะด้าน

- ดูรูปแบบการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองว่าให้ความสำคัญกับเรื่องใดมากน้อยอย่างไร ระหว่างกิจกรรมการเลือกตั้ง กิจกรรมการบริหารพรรคให้มีสมรรถนะทางการเมือง กิจกรรมการพัฒนาบุคลากร กิจกรรมการบริหารประเทศระยะยาว ซึ่งเป็นกิจกรรมในอนาคต หรือมุ่งกิจกรรมที่ฉาบฉวยเฉพาะหน้าตามกระแส มุ่งมั่นแก้ไขปัญหาคำคัญหรือผลักดันนโยบายจนสำเร็จหรือไม่
 - ดูทิศทางหรือแนวโน้มในอนาคตของพรรคว่าทัศนคติของสาธารณชนที่มีต่อพรรคเป็นบวกหรือลบ มีพัฒนาการใหม่ๆ อะไรบ้างที่เป็นความหวังหรือพึงพาของประชาชนและประเทศได้ มีการพัฒนาขีดความสามารถหรือศักยภาพใหม่ๆ อะไรขึ้นมาบ้าง มุ่งรับใช้ประชาชนและประเทศชาติเป็นที่ตั้ง หรือมุ่งแข่งขันช่วงชิงเพื่ออำนาจและผลประโยชน์เป็นเป้าหมายสูงสุดการขยายฐานสนับสนุนในกลุ่มประชาชนระดับต่างๆ อย่างไร
- พิจารณาจากกรอบนโยบายของพรรคการเมืองว่ามีจุดเด่นจุดด้อยจุดอ่อนจุดแข็งอย่างไร มุ่งแก้ปัญหอะไร วางเป้าหมายการพัฒนาประเทศด้านใดอย่างไร จะนำประชาชนและประเทศไปในทิศทางใด ประกอบด้วย
- (1) การดูประเด็นนโยบายของพรรคว่า
 - มีประเด็นเนื้อหาสาระอะไร
 - ในแต่ละประเด็นนั้นมีมาตรการอะไรสนับสนุนบ้าง
 - น่าจะเป็นจริงและสำเร็จได้แค่ไหน ในเวลาใดภายใต้เงื่อนไขอะไร
 - (2) การดูความครอบคลุมของกรอบนโยบายว่า
 - มีความเพียงพอหรือไม่
 - วางจุดเน้นเฉพาะด้านใดมากกว่าด้านใดหรือขาดด้านใด
 - เมื่อเทียบกับสถานการณ์ปัญหา ความต้องการ และเป้าหมายการพัฒนาประเทศแล้วพอหรือไม่

- (3) การดูกลุ่มเป้าหมายของนโยบายว่า
- มุ่งต้องการตอบสนองไปที่กลุ่มเป้าหมายใดเป็นพิเศษ เป็นการเฉพาะหรือกระจายทุกกลุ่ม
 - มีการวางจุดเน้นไปที่ระดับใด เช่น มุ่งเน้นเฉพาะระดับกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ ส่วนรวมหรือระดับประเทศ
- (4) การดูพื้นที่เป้าหมายของนโยบายว่า
- มุ่งเฉพาะภูมิภาคหนึ่งใดหรือไม่
 - การกระจายทุกภาคหรือไม่
 - เน้นเมืองหลัก เมืองใหญ่ ท้องถิ่น ชุมชน ชนบท หรือเมืองหลวงหรือไม่
 - ครอบคลุมทั่วประเทศ
- (5) การดูฐานอ้างอิงที่มาของนโยบายว่า
- มาจากแหล่งอ้างอิงใดบ้าง
 - มาจากเฉพาะฐานเสียงหรือไม่
 - มาจากตัวแทนผลประโยชน์ของพรรค
 - มาจากรัฐธรรมนูญ
 - มาจากอุดมการณ์
 - มาจากเป้าหมายอันพึงปรารถนาร่วมกันของชนในชาติ
 - มาจากค่านิยมของกระแสสังคมการเมือง
 - มาจากปัญหาสำคัญของประเทศชนและประเทศชาติ
 - มาจากเหตุผลและวิสัยทัศน์
 - มาจากการสานความต่อเนื่องจากนโยบายเก่า-เดิม
 - มาจากอิทธิพลภายนอกประเทศกดดันหรือแทรกแซงเข้ามา
 - มาจากชนชั้นทางสังคมการเมือง อาทิ จากชนชั้นนำ ชนชั้นกลาง หรือชนชั้นล่างที่เป็นมวลชน
 - มาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- ผสมกันจากหลายแหล่ง
- (6) การดูโอกาสความสำเร็จของนโยบายว่า
- มีปัจจัยอะไรสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคบ้าง
 - มีทรัพยากรที่พอเพียงหรือไม่ โดยเฉพาะเงินงบประมาณและความสามารถของคน
 - ได้รับความร่วมมือจากคนส่วนใหญ่หรือไม่
 - มี know how ที่จำเป็นพอเพียงระดับใด
 - มีการยอมรับและความเห็นพ้องของกลุ่มยุทธศาสตร์
 - มีทางเลือกที่ชัดเจนแน่นอน
 - มีผลกระทบทางบวกที่ประเมินได้
 - มีความเป็นไปได้ที่ค่อนข้างแน่นอนสูงและสามารถคาดการณ์ได้
 - มีห้วงเวลาที่เหมาะสม
 - มีการประสานประโยชน์ร่วมกันได้ระหว่างฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลกระทบการได้-เสียในนโยบาย
- (7) การดูการให้น้ำหนักในความมั่นใจของนโยบายว่า
- พรรคมีความหนักแน่นของเจตจำนงทางการเมืองแน่วแน่แค่ไหน
 - มีมาตรการทางปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพและหวังผลได้เพียงใด
 - มีเครื่องชี้วัดอะไรที่เป็นรูปธรรมบ้าง
- (8) การดูข้อเปรียบเทียบระหว่างด้านดีและด้านด้อยของนโยบายว่า
- มุ่งสร้างยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศหรือมุ่งสร้างภาพขายฝันที่เลื่อนลอยไร้ทิศทาง
 - มุ่งแก้ปัญหาที่แท้จริงหรือจะสร้างปัญหาขึ้นมาใหม่
 - มุ่งพัฒนาให้ก้าวหน้าหรือว่าถอยหลังเข้าคลองล้ำหลังกว่าเดิม
 - มุ่งสร้างผลดีให้แก่ทุกฝ่าย หรือมีทั้งฝ่ายได้และฝ่ายเสีย หรือมีแต่ผลเสียแก่ทุกฝ่าย
 - มุ่งยึดหลักเหตุผลหรือเพื่อเอาใจอย่างเดียว

- มุ่งยึดหลักความเป็นธรรมยุติธรรม หรือสร้างความแตกแยก และสร้างความเสียเปรียบหรือมุ่งเอารัดเอาเปรียบ
- มุ่งสนองความต้องการของประเทศหรือของกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด
- มุ่งการพัฒนาอย่างยั่งยืนหรือมุ่งแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
- มุ่งคุ้มครองรักษาผลประโยชน์ของคนไทย ประเทศไทย หรือของต่างชาติ
- มุ่งรับผิดชอบต่อประเทศและประชาชน หรือต่อพรรคและนักการเมืองเป็นเป้าหมาย
- มุ่งปกป้องคุ้มครองประโยชน์ของส่วนรวมอย่างเปิดเผย สุจริตใจ หรือมุ่งหมกเม็ดซ่อนเร้นผลประโยชน์แอบแฝงของพวกพ้องกันเอง โดยแอบอ้างผลประโยชน์ประชาชนมาบังหน้า

9. เลือกตั้งอย่างไรคนไทยและประเทศจึงไม่เสียโอกาส

- เพื่อไม่ให้เสียโอกาสในการใช้สิทธิพื้นฐานของพลเมือง ประชาชนควรเข้าสู่กระบวนการเลือกตั้งให้ครบทั้งกระบวนการทั้งก่อนและหลังการเลือกตั้ง โดยการตรวจสอบสิทธิของตนล่วงหน้า การถ่วงถ่วงผู้สมัครและพรรค การตรวจสอบกติกาที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับตน การเฝ้าสังเกตการณ์ การนับคะแนน การเฝ้าฟังผลการเลือกตั้ง การคัดค้านการเลือกตั้ง และการแจ้งเหตุที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง
- เพื่อไม่ให้เสียโอกาสในการทำหน้าที่พื้นฐานของพลเมือง ประชาชนควรระมัดระวังผลกระทบเกี่ยวกับการเสียสิทธิ์ 8 ประการจากการไม่ไปทำหน้าที่เลือกตั้ง ซึ่งจะมีผลต่อการบันทึกสิทธิและศักยภาพในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในโอกาสอื่นได้
- เพื่อไม่ให้เสียโอกาสในการปฏิรูปการเมือง ประชาชนควรให้ความสำคัญกับการใช้สิทธิโดยการแสดงเจตจำนงทางการเมืองอย่างอิสระด้วยความสมัครใจของตนเองเป็นสำคัญ

- เพื่อไม่ให้เสียโอกาสในการสร้างพลังอิทธิพลทางการเมืองของภาคประชาชน ประชาชนควรถือเป็นภาระหน้าที่และแสดงความรับผิดชอบร่วมกันโดยการไปใช้สิทธิให้มากที่สุด เพื่อให้เสียงจำนวนมากนั้นสะท้อนถึงพลังอิทธิพลทางการเมืองของประชาชนอย่างแท้จริง
- เพื่อไม่ให้เสียโอกาสในการดำรงรักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนและประเทศได้มีโอกาสใช้รัฐธรรมนูญฉบับประชาชนอย่างเต็มรูป ประชาชนควรใช้ดุลยพินิจโดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และเลือกผู้แทนและพรรคที่พร้อมปฏิบัติตามและให้การสนับสนุนรัฐธรรมนูญอย่างซัดจ้งและเป็นรูปธรรมมากกว่าผู้แทนและพรรคที่แสดงท่าทีขัดขวางหรืออยากแก้ไขเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญในสาระสำคัญให้เอื้อประโยชน์ของนักการเมืองหรือกลุ่มตนมากขึ้น
- เพื่อไม่ให้เสียโอกาสในการเร่งรัดแก้ไขฟื้นฟูปัญหาวิกฤติของประเทศด้านต่างๆ ประชาชนควรพิจารณาความพร้อมอย่างรอบด้านของผู้แทนและพรรคโดยคำนึงถึงความเชื่อมั่นในความสามารถทางการปกครอง ซึ่งพิสูจน์ได้จากประสบการณ์และผลงานอย่างมีอาชีพทั้งในภาวะวิกฤติและภาวะปกติว่าสามารถรักษาประเทศไว้ได้ดีหรือไม่ รวมทั้งการตรวจสอบมาตรการนโยบายว่าได้มีการวางยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาวิกฤติของชาติไว้ครอบคลุมครบถ้วนตามสภาพความรุนแรงของปัญหา มีลำดับวาระเร่งด่วนและมีมาตรการที่มีประสิทธิภาพเพียงพอหรือไม่
- เพื่อไม่ให้เสียโอกาสในการพัฒนาศักยภาพประเทศในทิศทางใหม่ๆ ประชาชนควรพิสูจน์ถึงศักยภาพของนักการเมืองและพรรค และความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของนโยบายว่าพร้อมเพียงพอที่จะผลักดันการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ได้จริง โดยเฉพาะการมีมาตรการและปัจจัยสนับสนุนที่เป็นรูปธรรม และไม่มีอุปสรรคหรือมีความขัดแย้งกันเองของนโยบายในแต่ละด้าน

- เพื่อไม่ให้เสียโอกาสในการพัฒนาประสิทธิภาพและเสถียรภาพของระบบการเมืองและรัฐบาลประชาชนควรคำนึงถึงการสนับสนุนผู้แทนและพรรคที่มีระดับความเป็นปึกแผ่น มั่นคง และมีเสถียรภาพความต่อเนื่อง ขององค์กรพรรค โดยเฉพาะการพิจารณาทั้งผู้สมัครแบบแบ่งเขตและบัญชีรายชื่อของพรรคร่วมกันเพื่อให้ได้รัฐบาลผสมที่มีน้อยพรรค ให้แนวนโยบายและทีมงานที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีทิศทางในการดำเนินงานร่วมกันมากกว่าการขัดแย้งแตกแยกกัน
- เพื่อไม่ให้เสียโอกาสในการส่งเสริมระบบรัฐบาลสัญญาประชาคมประชาชนควรคำนึงถึงผู้แทนพรรคที่ให้ความสำคัญกับการเสนอความเห็นที่แตกต่างหลากหลายและตอบสนองความต้องการตามข้อเรียกร้องของประชาชนอย่างเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย มีความรับผิดชอบและผูกพันกับพันธะสัญญาที่ให้ไว้กับประชาชนอย่างเคร่งครัดตลอดช่วงเวลาที่อยู่ในวาระการดำรงตำแหน่ง ทั้งนี้ประชาชนควรร่วมกันจัดทำบันทึกฐานข้อมูลการเลือกตั้งในภาคประชาชน โดยการเลือกข้อมูลที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือกระทบต่อผลประโยชน์ของตนและประเทศ ซึ่งอาจแลกเปลี่ยนกันระหว่างเครือข่ายระดับต่างๆ ทั้งระดับกลุ่ม ชุมชน ท้องถิ่น ประชาคม และองค์กรที่เกี่ยวข้องอื่นๆ โดยเฉพาะในส่วนของข้อมูลนโยบายและพันธะสัญญาต่างๆ ที่นักการเมืองและพรรคประกาศไว้ เพื่อใช้สำหรับตรวจสอบและติดตามทางตามต่อไป
- เพื่อไม่ให้เสียโอกาสในการสร้างภาวะผู้นำทางการเมืองแบบรัฐบุรุษประชาชนควรคำนึงถึงผู้แทนและพรรคที่สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาประเทศในปัญหาและเป้าหมายที่สำคัญได้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งดูได้จากการมีจิตสำนึกที่ผูกพันกับผลประโยชน์ของส่วนรวมและประเทศชาติ ไม่ว่าการแสดงออกถึงความคิดหรือวิสัยทัศน์ที่มีขอบเขตกว้างขวางสลบซับซ้อน มีมุมมองไปในทิศทางที่ยาวไกล

และมีความใฝ่ฝันที่จะเห็นความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นของประชาชนและประเทศ ในเป้าหมายคุณภาพระดับอุดมคติ

- เพื่อไม่ให้เสียโอกาสในการ**สร้างสังคมธรรมรัฐหรือรัฐธรรมนูญ** ประชาชนควรคำนึงถึงผู้แทนและพรรคที่ใจซื่อ มือสะอาด จัดกระบวนการวิธีการดำเนินงานทางการเมืองด้วยความโปร่งใส เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทั้งระดับการตัดสินใจ ประเมินผลและการควบคุมตรวจสอบได้ โดยถือเอาการรับรู้และสายตาของประชาชนเป็นศูนย์กลางหรือเป็นเป้าหมายสำคัญในการดำเนินกระบวนการทางการเมือง
- เพื่อไม่ให้เสียโอกาสในการ**พัฒนาประชาธิปไตยและประชาสังคม** ประชาชนควรคำนึงถึงผู้แทนและพรรคที่ไม่ผูกขาดอำนาจและบทบาทโดยเบ็ดเสร็จเพียงลำพังในการบริหารประเทศ แต่พยายามส่งเสริมและสร้างโอกาสตลอดจนเวทีให้แก่ประชาชนบนพื้นฐานของการยอมรับบทบาทความสำคัญของประชาชน ท้องถิ่น ชุมชน เอกชน องค์กรประชาชน และรับฟังข้อคิดเห็นเสนอแนะของกลุ่มต่างๆ อย่างหลากหลายและกว้างขวางในการเข้าร่วมกิจการบริหารบ้านเมือง ทั้งในการทบทวนและเสนอกฎหมายและนโยบายสาธารณะ รวมทั้งการจัดวางตัวคนที่เหมาะสมกับงานด้วย
- เพื่อไม่ให้เสียโอกาสในการ**สร้างระบบการเมือง พรรคการเมืองและนักการเมืองพันธุ์ใหม่** ประชาชนควรคำนึงถึงการใช้การเลือกตั้งให้เป็นเครื่องมือในการสร้างพลังอิทธิพลเพื่อผลักดันการสร้างนวัตกรรมทางการเมือง โดยผนึกพลังกันสร้างมิติใหม่ทางการเมือง ปรับ รื้อ ชุด ถอนรากเหง้าของปัญหาเรื้อรังทางการเมือง โดยการจัดระเบียบวาระร่วมกันในการคัดสรรกลั่นกรองเพื่อสนับสนุนนักการเมืองและพรรคที่มีความพร้อมในการทำหน้าที่พื้นฐานทางการเมืองให้ครบทุกส่วน สามารถรับผิดชอบภาระในการบริหารบ้านเมืองได้มีประสิทธิภาพเพียงพอ ต่อต้านไม่สนับสนุนนักการเมืองและพรรคเฉพาะกิจที่ใช้อำนาจเงิน อิทธิพลทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติหรือขุนข้ามชาติ ตลอด

จนวนธิพลของสื่อ เป็นเครื่องมือในรูปของการลงทุนทางการเมือง เพื่อทำธุรกิจการเมือง แสวงโชคผลมาจากอำนาจการเมือง เป็นนายหน้าของนายทุนนักการเมือง ตลอดจนการเป็นนักการเมืองตัวแทนของกลุ่มทุนธุรกิจที่สนับสนุนให้ตนได้อำนาจเพื่อเอาไว้ใช้สอยเพื่อค้ำครองและสนองผลประโยชน์ทางธุรกิจเป็นการตอบแทน

- เมื่อไม่ให้เสียโอกาสในการสร้างรัฐบาลแห่งปวงชน หรือรัฐบาลมหาชน ประชาชนควรคำนึงถึงนักการเมืองและพรรคที่ประชาชนคนส่วนใหญ่ทุกชนชั้น ทั้งในและนอกประเทศให้การยอมรับหรือเชื่อถือศรัทธาจริง เพื่อเสริมความชอบธรรมในการได้รับความสนับสนุนจากฝ่ายต่างๆ อย่างกว้างขวางในการบริหารประเทศ สามารถแก้ไขปัญหาลำคัญของประเทศให้สำเร็จลุล่วงได้ และผลักดันนโยบายสำคัญและการพัฒนาประเทศในเป้าหมายใหม่ๆ ได้ โดยไต่ตรองด้วยความรอบคอบ เพื่อสกัดกั้นไม่ให้นักการเมืองและพรรคการเมืองที่ถูกสงสัยเคลือบแคลงในเบื้องหน้า เบื้องหลังและไม่แน่ใจในความซื่อสัตย์สุจริต หรือความสามารถที่แท้จริง
- เพื่อไม่ให้เสียโอกาสในการสร้างวัฒนธรรมและยกระดับมาตรฐานใหม่ทางการเมือง ประชาชนควรปลุกกระแสสำนึกการเมืองใหม่ร่วมกันในการวางรากฐานระบบการเมืองภาคประชาชน และประชาธิปไตยในรูปแบบใหม่ที่เป็นทางเลือกของประชาชนเอง ปลดแอกออกจากการครอบงำและชี้นำโดยอิทธิพลของนักการเมืองและพรรคการเมืองเป็นฝ่ายกำหนด แต่ประชาชนเป็นฝ่ายร่วมกันกำหนดเองในแนวทางที่เป็นการปกครองตนเองและปกครองกันเอง โดยกระจายกันเป็นเครือข่ายให้หลากหลายและแยกย่อยทั้งระดับชุมชน ประชาคม ท้องถิ่น และระดับชาติ ซึ่งเป็นการเมืองในมิติของการกำหนดตนเองและพึ่งพาตนเอง ดังนั้นในการเลือกตั้งประชาชนควรร่วมกันเป็นฝ่ายชี้นำ กำกับ กำหนด และสร้างอิทธิพลต่อนักการเมืองและพรรค ประชาชนเป็นฝ่ายออกแถลงการณ์ สมุดปกขาวหรือจดหมายเปิดผนึก แสดงเจตจำนงในการกำหนดข้อ

เสนอหรือทางเลือกเอง และบอกว่าการเมือง และพรรค จำเป็นจะต้องปรับและเปลี่ยนอะไร อย่างไร ให้เข้าเกณฑ์และมาตรฐานระดับใด จึงจะเลือกหรือสนับสนุน ไม่ใช่เพียงแค่ให้ฝ่ายนักการเมืองและพรรค เป็นฝ่ายเสนอตัวเลือกและกำหนดมาตรฐานกันขึ้นมาเอง ทั้งตัวบุคคล และนโยบายยึดเยียดให้ต้องรับเอา โดยไม่สามารถกำหนดได้ด้วยฝ่ายประชาชนเอง

10. นายกรัฐมนตรีที่ประชาชนและประเทศชาติพึงหวังได้ควรเป็นอย่างไร

- มีความอยากเป็น แต่รู้งาน ชยัน สามารถและมีคุณธรรม
- มีภาวะผู้นำแบบรัฐบุรุษ ผูกพันกับผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติและประชาชน
- มีความสามารถรอบด้าน ทั้งทางการเมือง การปกครอง และการบริหาร
- มีวิสัยทัศน์กว้างขวาง ยาวไกลและใฝ่อุดมการณ์
- มีความกล้าหาญเข้มแข็งทางจริยธรรมฝ่าฟันอุปสรรคสำคัญทางการเมืองได้
- มีความรักชาติรักประชาชน ยึดถือประโยชน์ของประชาชนคนในชาติเป็นที่ตั้ง
- มีความเห็นใจ รับรู้ รับฟัง และทำตามความต้องการของประชาชนทุกกลุ่มด้วยความเป็นธรรม
- มีความรับผิดชอบทางการเมืองสูง ทั้งต่อประชาชน รัฐสภา นโยบาย และคณะรัฐมนตรี
- มีความเชื่อถือ ศรัทธา ทั้งจากคนในชาติและต่างประเทศ
- มีความตระหนักในคุณค่านิยมแบบนักการเมืองอาชีพ ต้องการตำแหน่ง

อำนาจเพื่อทำประโยชน์ให้ประชาชน ประเทศชาติ มากกว่าเพื่อเกียรติหรือเป้าหมายความต้องการส่วนตัวหรือวงศ์ตระกูล

- มีวัฒนธรรมทางอำนาจที่รู้จักจำกัดเหนี่ยวรั้งขอบเขตในการไม่ละเมิดข้อห้ามทางการใช้อำนาจที่เป็นโทษ และไม่เป็นคุณต่อบ้านเมืองและประชาชน
- มีความสามารถในการผลักดัน ใช้ และควบคุมกฎหมายและนโยบายให้มีประสิทธิภาพสูงสุดได้
- มีความตระหนักในการแยกแยะระหว่างส่วนตัว พวกพ้องและส่วนรวม
- มีความสามารถในการสร้างศรัทธามหาชนและแปลงให้เป็นการบำรุงขวัญสร้างพลังประชาชนคนในชาติร่วมกันแก้ปัญหาวิกฤติและพัฒนาชาติได้
- มีความมุ่งมั่นในการสร้างผลงานที่ดีมากกว่าการสร้างภาพลักษณ์ให้ดีอย่างเดียว
- มีความสามารถในการประสานความอยู่รอดของชาติกับความอยู่รอดของประชาชนร่วมกัน

ภาคสอง

ภาคการใช้ดุลยพินิจวิเคราะห์และประเมิน เพื่อประกอบการตัดสินใจในการเลือกตั้ง

1. วิเคราะห์ประเมินกรอบประเด็นนโยบายของพรรคการเมือง*

1.1 กรอบประเด็นนโยบายของพรรคความหวังใหม่

- กอบกู้ฟื้นฟูประเทศไทยให้พ้นจากภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง หยุดขยายรัฐวิสาหกิจและทรัพย์สินส่วนรวมให้ต่างชาติ
- ฟื้นฟูฐานะทางความเป็นอยู่ของคนยากจนทั่วประเทศ ให้เกษตรกรและแรงงาน 40 ล้านคนมีงานทำ ปลดปล่อยหนี้สินเกษตรกร
- เร่งรัดการออกเอกสารสิทธิ์ และโฉนดที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยทั่วประเทศ
- จัดสรรงบประมาณแก่ อบต.แห่งละ 10 ล้านบาทต่อปี เทศบาลตำบลแห่งละ 15 ล้านบาทต่อปี
- แก้ปัญหาเสพติดให้เห็นผลชัดเจนใน 1 ปี ป้องกันคอร์รัปชัน และค่าของเถื่อน
- เร่งปฏิรูปการศึกษา เน้นหลักสูตรจากประสบการณ์จริง
- เร่งปฏิรูประบบราชการ

* รายละเอียดเพิ่มเติมโปรดดูจากเอกสารนโยบายของพรรคการเมือง

- ฟื้นฟูความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนกับเพื่อนบ้านในภูมิภาค

1.2 กรอบประเด็นนโยบายของพรรคชาติพัฒนา

- ปรับโครงสร้างหนี้เกษตรกร ครุและข้าราชการ สร้างศูนย์อำนวยการปรับโครงสร้างหนี้
- ยกระดับรายได้เกษตรกรให้สูงขึ้น สร้างศูนย์อาชีพประจำตำบล การค้าชุมชน การค้าผ่านอิเล็กทรอนิกส์
- ช่วยเหลือประชาชนพัฒนาอาชีพของตนเอง ให้เกษตรกรมีวิสาหกิจขนาดกลางและย่อม (SMEs)
- เร่งจัดปัญหาการว่างงาน เปิดตลาดแรงงานใหม่-นอกประเทศ จัดการหลอกลวง และเอาเปรียบแรงงาน
- เร่งแก้ปัญหาสภาพคล่องของภาคการผลิตจริง ให้สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อ
- เร่งแก้ปัญหาน้ำท่วมก่อรายได้ (NPL) ให้ลดโดยเร็ว แก้อสถาบันการเงิน บริหารหนี้สาธารณะ บริหารตลาดหลักทรัพย์มืออาชีพ
- ดูแลสุขภาพประชาชนให้ทั่วถึงเท่าเทียม ลดปัญหายาเสพติด ประชาชนจะได้รับการศึกษา 12 ปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตและตลาดส่งออก ผลักดันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่อเนื่อง
- ปฏิรูปการบริหารจัดการทั้งภาครัฐและเอกชนสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันกับประเทศคู่แข่ง

1.3 กรอบประเด็นนโยบายพรรคชาติไทย

- รักษาการเมืองระบอบประชาธิปไตย ส่งเสริมพรรคการเมือง สร้างนักการเมืองให้ประชาชนศรัทธา
- กระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น ปฏิรูประบบราชการ พร้อม

เป็นรัฐบาลบริหารประเทศ และสร้างความปลอดภัยให้ประชาชน
เลี้ยงชีพโดยสุจริตและสงบสุข

- วางระบบเศรษฐกิจของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศและจัด
ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชน ครอบคลุมทั้งด้าน
เกษตรกรรมอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คมนาคม สหกรณ์ และ
การเงินการคลัง
- เสริมทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพสูง มีโอกาสการศึกษาทั่วหน้า
ปรับปรุงผังเมือง พัฒนาเมืองหลวง พัฒนาชนบทให้น่าอยู่ ส่งเสริม
การมีงานทำของประชาชน
- เสริมสร้างกำลังกองทัพให้พร้อมป้องกันประเทศ เป็นที่เชื่อถือของ
ประชาชน ช่วยเหลือครอบครัวทหารและตำรวจที่ปฏิบัติราชการ
สนาม ส่งเสริมประชาชนช่วยป้องกันประเทศ และส่งเสริมความ
สามัคคีในชาติ
- ผูกสัมพันธ์ทางการค้าและการเมืองกับทุกประเทศ และดำเนิน
นโยบายต่างประเทศอย่างอิสระ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ตาม
เป้าหมายเศรษฐกิจและความมั่นคงปลอดภัยของประเทศเป็นสำคัญ
ไม่คำนึงถึงลัทธิการปกครอง สังคม เศรษฐกิจที่แตกต่าง
- ปฏิรูปชนบท ลดปัญหาของแผ่นดิน เพิ่มรายได้ ให้คุณภาพชีวิตที่ดี
มีการศึกษา รักษาถิ่นฐาน สืบสานวัฒนธรรม

1.4 กรอบประเด็นนโยบายของพรรคถิ่นไทย

- เจรจ่าพักหนี้กับ IMF
- แยกบัญชีธนาคารแห่งประเทศไทยและป้องกันการนำเงินจากบัญชีไป
ใช้หนี้ IMF
- เจรจ่าขอลดดอกเบี้ยเงินกู้ให้ IMF
- ควบคุมการไหลเข้า-ออกของเงินตราต่างประเทศ
- สร้างความเป็นธรรมให้กับคนไทยและธนาคารของไทย

- ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาไทย ประเทศไทยช่วยคนไทยดูแลคนไทย โดยไม่ต้องยอมตาม WTO ทั้งหมด
- ออกพันธบัตรให้ประชาชนรายย่อยดอกเบี้ยไม่น้อยกว่า 5% จำนวน 200,000 ล้านบาท
- ปล่อกู้ธุรกิจภาคการผลิตที่จ้างแรงงานในทุกท้องถิ่นและพยุงราคาทรัพย์สินของชาติไทยขายให้ฝรั่งถูกๆ
- ส่งเสริมธนาคารท้องถิ่น และพัฒนาธุรกิจชุมชนและอุตสาหกรรมท้องถิ่น
- ยกเลิกการปลูกพืชเชิงเดี่ยว สนับสนุนเกษตรผสมผสานที่รักษาสินแวดล้อมและระบบนิเวศ
- ให้ทบวงกฎหมายเศรษฐกิจ 11 ฉบับ
- ยุติการสร้างหนี้ชาติ
- เลิกคิดขายรัฐวิสาหกิจใดๆ ให้ต่างชาติราคาถูก
- สร้างเสริมวัฒนธรรมไทยนิยม
- ฟื้นฟูการค้าเสรีชีวิตวิถีไทย
- ทบทวนเงื่อนไขการกำหนดชั้นของหนี้เสีย
- ผ่อนคลายให้ธนาคารไม่ต้องตั้งสำรองหนี้เสียทันทีที่ลูกหนี้ชำระดอกเบี้ยบางส่วน
- ช่วยลูกหนี้ที่ได้อัตราดอกเบี้ยที่สามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้
- ยกเลิกการบีบให้ดอกเบี้ยเงินกู้สูงโดยการบังคับธนาคารไทยให้นำเงินส่งเข้ากองทุนฟื้นฟู

1.5 กรอบประเด็นนโยบายพรรคไทยรักไทย

- พัฒนาตลาดเงิน ตลาดทุน และตราสารหนี้
- ปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจควบคู่กับปรับโครงสร้างหนี้
- สร้างรายได้แก่ปัญหาคนตกงาน
- ฟื้นฟูชีวิตเกษตรกรไทย

- การศึกษาสร้างคนสร้างชาติ
- ต่อสู้ขจัดภัยยาเสพติด
- ประกาศสงครามกับคอร์รัปชัน
- พลิกโฉมบริการสาธารณสุข
- สร้างครอบครัวเข้มแข็ง เพิ่มบทบาทสตรีทางการเมือง
- แปรรูปร่างวิสาหกิจเพื่อประโยชน์สูงสุดของชาติ
- วางยุทธศาสตร์ภูมิภาคใหม่

1.6 กรอบประเด็นนโยบายของพรรคประชาธิปัตย์

- ฟื้นฟูเศรษฐกิจไทย สู้เศรษฐกิจโลก สร้างความเชื่อมั่นนักลงทุน
ฟื้นฟูศักยภาพภาพเศรษฐกิจไทย
- ปฏิรูปการเมืองชาติ การปกครองท้องถิ่น ปฏิรูประบบราชการ
รับรองสิทธิเสรีภาพประชาชนและสื่อมวลชน การแสดงทางการเมือง
เมืองที่เด่นชัดระหว่างประเทศ
- สร้างเสริมสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต ปกป้องสิทธิสตรี เด็ก และ
เยาวชน
- กระจายรายได้ กระจายโอกาส กระจายอำนาจ และกระจายความ
เจริญสู่ภูมิภาคและชนบท
- แก้ปัญหาและพัฒนา กทม. ด้านจราจร มลพิษมลภาวะ ชุมชน
แออัด วางระบบบริการและการจัดการเมืองที่ดีสำหรับอนาคต
สร้างเมืองบริวารใหม่ สถานพยาบาลและสถานเลี้ยงเด็ก

1.7 กรอบประเด็นนโยบายของพรรคเสรีธรรม

- แก้อาระหนี่สาธารณะให้ประชาชนและประเทศเดือดร้อนน้อยที่สุด
- แก้อาระหนี่สินกษตรกร หนี่สินครู ตั้งธนาคารครูไทย ธนาคารที่ดิน
- แก้อาระขาดแคลนทุนหมุนเวียนของผู้ประกอบการ
- แก้อาระการเงินการคลังของท้องถิ่น

- แก้ไขภาวะสุขภาพอนามัยของประชาชนในท้องถิ่นชนบท ตั้งโรงพยาบาลตำบลและคลินิกหมู่บ้าน
- แก้ไขภาวะโอกาสและคุณภาพการศึกษาของประเทศ อนุบาลฟรี และตั้งวิทยาลัยชุมชน
- แก้ไขภาวะการพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลไทย
- แก้ไขภาวะด้านความมั่นคงในภูมิภาคและต่างประเทศ
- แก้ไขภาวะผู้ใช้แรงงาน คนยากจน คนด้อยโอกาส คนชรา และคนพิการ
- แก้ไขภาวะศักยภาพการแข่งขันของประเทศ
- แก้ไขภาวะวิกฤติศรัทธาทางการเมืองของประชาชนและใช้ธรรมะชำระการเมือง
- แก้ไขภาวะวิกฤติเรื่องยาเสพติด
- ภาวะการปรับโครงสร้างกระทรวงใหม่
- ทรนรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมลงทุนทางการเมือง

2. วิเคราะห์ประเมินความครอบคลุมด้านต่างๆ ของนโยบาย

ความครอบคลุม	การวิเคราะห์ประเมิน			
	 ไม่พอใจ	 ค่อนข้างพอใจ	 พอใจ	 พอใจมาก
1. ด้านการเมืองการปกครอง 2. ด้านการบริหารและปฏิรูประบบราชการ 3. ด้านการบริการประชาชน 4. ด้านการพัฒนาองค์กรและกระบวนการภาคประชาชน 5. ด้านกิจการภัยพิบัติ อุบัติภัย และภัยสังคม 6. ด้านเศรษฐกิจ 7. ด้านรัฐวิสาหกิจ 8. ด้านการกระจายรายได้และความเจริญ 9. ด้านโครงสร้างบริการพื้นฐาน 10. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคม 11. ด้านการเกษตร 12. ด้านสังคม 13. ด้านยุติธรรมและอิทธิพลมืด 14. ด้านทรัพยากรมนุษย์และแรงงาน 15. ด้านสาธารณสุข 16. ด้านการศึกษา 17. ด้านศาสนา 18. ด้านศิลปวัฒนธรรม 19. ด้านความมั่นคง 20. ด้านการต่างประเทศ 21. ด้านการสร้างพลังอำนาจและศักยภาพของประชาชน 22. ด้านกิจการประชาคมโลกและการบริหารพัฒนาความเป็นสากล				

ความครอบคลุม	การวิเคราะห์ประเมิน			
	 ไม่พอใจ	 ค่อนข้างพอใจ	 พอใจ	 พอใจมาก
23. ด้านสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพประชาชน				
24. ด้านการเตรียมอนาคตของพลเมืองเข้าสู่ พลโลก				
25. ด้านการท่องเที่ยว				
26. ด้านการพัฒนาเมืองและเมืองหลวง				
27. ด้านพัฒนามาตรฐานคุณภาพของระบบ การปกครองและบริหารท้องถิ่น ชุมชน และชนบท				
28. ด้านการกระจายอำนาจ				
29. ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี				
30. ด้านสิ่งแวดล้อม				
31. ด้านการบริหารทรัพยากรของประเทศ				
32. ด้านพลังงาน				
33. ด้านการวิจัยพัฒนาการบริหารและการ พัฒนานโยบายพรรคการเมือง				
34. ด้านการปฏิรูปตามแนวทางของรัฐธรรมนูญ				
35. ด้านการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน				
36. ด้านการปราบปรามยาเสพติดและสินค้า หนีภาษี				
37. ด้านการส่งเสริมคุ้มครองเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา คนพิการ คนด้อยโอกาส				
38. ด้านการบริหารจัดการอาชีพไทยทางเศรษฐกิจ				
39. ด้านการฟื้นฟูปัญหาวิกฤติของประเทศ				
40. ด้านการพัฒนาประชาธิปไตย ประชาสังคม และธรรมาภิบาล				
41. ด้านการยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิต ของคนไทย				

ความครอบคลุม	การวิเคราะห์ประเด็น			
	 ไม่พอใจ	 ค่อนข้างพอใจ	 พอใจ	 พอใจมาก
42. ด้านการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ				
43. ด้านการส่งเสริมศักยภาพทางการแข่งขันของประเทศ				
44. ด้านการบริหารจัดการระเบียบโลกใหม่และอิทธิพลกระแสโลกาวัตร์				
45. ด้านการปฏิรูปวัฒนธรรม				
46. ด้านการบริหารความขัดแย้งระหว่างรัฐท้องถิ่น และชุมชน				
47. ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการความสัมพันธ์เชิงสันติวิธีระหว่างรัฐกับประชาชน				
48. ด้านการส่งเสริมพัฒนาระบบการเมืองภาคประชาชน				
49. ด้านการส่งเสริมวิถีประชาเพื่อพัฒนาพลเมืองของชาติ				
50. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพ				
51. ด้านเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง				
52. ด้านเศรษฐกิจพอเพียง				
53. ด้านการต่อรองและคุ้มครองผลประโยชน์ของชาติกับ WTO และ IMF				
54. ด้านการบริหารหนี้ภาคการเกษตร				
55. ด้านการบริหารหนี้สาธารณะ				
56. ด้านการพัฒนาระบบสวัสดิการแรงงานภาคการเกษตร				
57. ด้านการพัฒนาการเมืองและความร่วมมือระดับภูมิภาค				

ความครอบคลุม	การวิเคราะห์ประเมิน			
	 ไม่พอใจ	 ค่อนข้างพอใจ	 พอใจ	 พอใจมาก
58. ด้านการปรับโครงสร้างการผลิตและการลดต้นทุนภาคต่างๆ				
59. ด้านสถาบันการเงิน ระบบการคลัง และการปรับระบบบริหารรายจ่ายของภาครัฐ				
60. ด้านการพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรม และการลงทุน				
61. ด้านการพัฒนาเมืองชายแดน				
62. ด้านการจัดระเบียบทางเลือกใหม่ทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม				
63. ด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพใหม่ๆ ของประเทศ				
64. ด้านการจัดการ ความยากจน ความอดอยาก และการไร้ความสามารถของกลุ่มด้อยโอกาส				
65. ด้านอาชญากรรมข้ามชาติ โสเภณี และโรคเอดส์				
66. ด้านการพัฒนาสมุนไพรรักษาโรคเชิงพาณิชย์ และการยั้งชีพพึ่งตนเอง				
67. ด้านการประกันราคาสินค้าและการรับประกันการลงทุนภาคการเกษตร				
68. ด้านการเปิดระบบเศรษฐกิจและการค้าเสรี				
69. ด้านการพัฒนาระบบการค้าผ่านอิเล็กทรอนิกส์				
70. ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพพืช GMO และระบบสารสนเทศด้านชีวภาพเพื่อประชาชนและเศรษฐกิจประเทศ				
71. ด้านการพัฒนาศักยภาพของประชาคมและสังคมประชาชน				

ความครอบคลุม	การวิเคราะห์ประเมิน			
	 ไม่พอใจ	 ค่อนข้างพอใจ	 พอใจ	 พอใจมาก
72. ด้านการส่งเสริมการลงทุนระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ				
73. ด้านการจัดการแรงงานต่างด้าว				
74. ด้านภาษี และดอกเบี้ย				
75. ด้านการพัฒนาพื้นที่เฉพาะ				
76. ด้านการพัฒนาผู้ประกอบการรายย่อย				
77. ด้านนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญ				
78. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจนอกภาคการผลิต				
79. ด้านการจัดระเบียบอิทธิพลของสื่อ				
80. ด้านการพัฒนายุทธศาสตร์การพึ่งตนเอง ของประชาชนและประเทศ				
81. ด้านการปฏิรูปกฎหมายทั้งกฎหมายภายใน และระหว่างประเทศ				
ผลการวิเคราะห์ประเมิน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน

3. วิเคราะห์ประเมินการวางจุดเน้นกลุ่มเป้าหมายของนโยบาย

กลุ่มเป้าหมาย	การวิเคราะห์ประเมิน			
	 ไม่พอใจ	 ค่อนข้างพอใจ	 พอใจ	 พอใจมาก
1. กลุ่มย่อยเฉพาะกลุ่ม				
2. กลุ่มย่อยหลากหลาย				
3. กลุ่มใหญ่บางกลุ่ม				
4. ส่วนรวม				
5. ทั้งประเทศ				
ผลการวิเคราะห์ประเมิน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน

4. วิเคราะห์ประเมินการวางจุดเน้นพื้นที่เป้าหมายของนโยบาย

พื้นที่เป้าหมาย	การวิเคราะห์ประเมิน			
	 ไม่พอใจ	 ค่อนข้างพอใจ	 พอใจ	 พอใจมาก
1. ภาคเหนือ				
2. ภาคกลาง				
3. ภาคใต้				
4. ภาคอีสาน				
5. ภาคตะวันออก				
6. ภาคตะวันตก				
7. กทม.				
8. เมือง				
9. ชนบท				
10. ท้องถิ่น-ชุมชน				
11. พื้นที่ชายแดน				
12. พื้นที่ชายทะเล				
13. พื้นที่สูง				
14. เขตความร่วมมือระดับภูมิภาค				
ผลการวิเคราะห์ประเมิน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน

5. วิเคราะห์ประเมินฐานอ้างอิงแหล่งที่มาของนโยบาย

ฐานอ้างอิง	การวิเคราะห์ประเมิน			
	 ไม่พอใจ	 ค่อนข้างพอใจ	 พอใจ	 พอใจมาก
<ol style="list-style-type: none"> 1. จากฐานเสียงที่สนับสนุนพรรค 2. จากตัวแทนผลประโยชน์ของพรรค 3. จากรัฐธรรมนูญ 4. จากอุดมการณ์ของพรรค 5. จากเป้าหมายอันพึงปรารถนาร่วมกันของคนในชาติ 6. จากกระแสนิยม ความนิยมของสังคม 7. จากปรัชญาการปกครองระบบประชาธิปไตย 8. จากปัญหาสำคัญของประชาชนหรือประเทศ 9. จากเหตุผลและวิสัยทัศน์ 10. จากการสานต่อปัญหาหรือเป้าหมายนโยบายเก่า 11. จากอิทธิพลภายนอกประเทศ 12. จากแนวพระราชดำริหรือกระแสพระราชดำรัส 13. จากกลุ่มชนชั้นนำหรือชั้นสูง 14. จากกลุ่มชนชั้นกลาง 15. จากมวลชนคนชั้นล่าง 16. จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 17. จากกลุ่มนักคิดหรือปัญญาชน 18. จากสื่อมวลชน 19. จากกลุ่มผลประโยชน์ 20. จากกลุ่มอิทธิพล 				
ผลการวิเคราะห์ประเมิน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน

6. วิเคราะห์ประเมินโอกาสความสำเร็จของนโยบาย

โอกาสความสำเร็จ	การวิเคราะห์ประเมิน			
	 ไม่พอใจ	 ค่อนข้างพอใจ	 พอใจ	 พอใจมาก
<ol style="list-style-type: none"> 1. มีทรัพยากรที่พอเพียง 2. ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากคนส่วนใหญ่ 3. มีพื้นฐานความรู้ เทคนิค ทักษะ ความชำนาญและวิทยาการที่จำเป็นรองรับ 4. มีการยอมรับและความเห็นพ้องของกลุ่มยุทธศาสตร์สูงพอ 5. มีทางเลือกและเป้าหมายที่ชัดเจนเพียงพอ 6. เชื่อมั่นได้ว่ามีผลกระทบทางบวกมากกว่าทางลบ 7. ความเป็นไปได้มีความแน่นอนและคาดการณ์หรือคาดการณ์ผลได้ 8. อยู่ในเวลาที่เหมาะสมไม่สายเกินไปไม่เร็วเกินการณ์ 9. ผู้มีส่วนได้-เสียฝ่ายต่างๆ สามารถประสานประโยชน์ร่วมกันได้ส่วนใหญ่ 				
ผลการวิเคราะห์ประเมิน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน

7. วิเคราะห์ประเมินความเชื่อมั่นในความเป็นไปได้ของนโยบาย

ความเชื่อมั่น	การวิเคราะห์ประเมิน			
	 ไม่พอใจ	 ค่อนข้างพอใจ	 พอใจ	 พอใจมาก
1. ท่าทีของพรรคและบุคคลสำคัญมีความหนักแน่นในการแสดงเจตจำนงทางการเมืองอย่างแน่วแน่ 2. ได้สร้างมาตรการทางปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพและหวังผลได้สูงไว้รองรับพร้อมพอเพียง 3. มีเครื่องชี้วัดที่เป็นรูปธรรมให้ประเมิน และตรวจสอบได้				
ผลการวิเคราะห์ประเมิน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน	() คะแนน

8. วิเคราะห์ประเมินจุดดี-จุดด้อยของนโยบาย

จุดดี	จุดด้อย
1. ขยายยุทธศาสตร์ชาติ 2. มุ่งมั่นแก้ปัญหา ยกระดับการพัฒนาชาติในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง 3. ผลักดันการพัฒนา 4. กลุ่มเป้าหมายได้ประโยชน์โดยกลุ่มอื่นก็พลอยได้ประโยชน์ด้วย 5. ยึดหลักเหตุผล-วิสัยทัศน์ 6. อิงหลักธรรมะ-ยุติธรรม 7. แก้ปัญหา-สนองความต้องการระดับประเทศ	1. ขยายพื้นที่อันล้นเหลือไว้ทิศทาง 2. สร้างปัญหาใหม่ให้ต้องไปแก้ไขต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด 3. ล้าหลังอยู่กับที่ 4. กลุ่มเป้าหมายได้ประโยชน์ โดยกลุ่มอื่นเสียประโยชน์หรือเสียกันทุกกลุ่ม 5. มุ่งเอาใจไว้เหตุผล-วิสัยทัศน์ 6. ทำหายหลักธรรมะ ความยุติธรรม-เอารอดเอาเปรียบ 7. แก้ปัญหา-สนองความต้องการเฉพาะระดับกลุ่มย่อย

จุดดี		จุดด้อย	
<p>8. สร้างผลกระทบอย่างยั่งยืนระยะยาว</p> <p>9. ส่งผลลัพธ์ให้ประเทศไทยได้ประโยชน์สูงสุด</p> <p>10. รักษาประเทศให้อยู่รอดได้แม้ยามวิกฤติ</p> <p>11. เกื้อกูลให้เกิดนวัตกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของคนและประเทศ</p> <p>12. สังสมและแสวงหาปัจจัยส่งเสริมความพร้อมในการสร้างความสำเร็จให้ประเทศในเป้าหมายระยะยาว</p> <p>13. ปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์ของส่วนรวมอย่างเปิดเผยสุจริตใจตรงไปตรงมา</p>		<p>8. ฉาบฉวยเฉพาะหน้าแก้ปัญหาหายวัน</p> <p>9. ส่งผลลัพธ์ให้ประเทศไทยสูญเสีย</p> <p>10. ข้ำเติมปัญหาจนยากเยียวยาแก้ไข</p> <p>11. สร้างความยุ่งยากลำบากเรื้อรังให้ประเทศอย่างต่อเนื่องที่-ประชาชนรับกรรม</p> <p>12. ช่วงชิงจังหวะฉวยโอกาสสร้างความนิยมชั่วคราว ชัดขวางการพัฒนาประเทศในเป้าหมายระยะยาว</p> <p>13. มุ่งหมกเมิดซ่อนเร้นผลประโยชน์แอบแฝงของตนเองโดยแอบอ้างผลประโยชน์ประชาชนและประเทศชาติ</p>	
<p>ผลการวิเคราะห์ประเมิน</p>	<p>() คะแนน</p>	<p>ผลการวิเคราะห์ประเมิน</p>	<p>() คะแนน</p>

9. วิเคราะห์ประเมินจุดดี-จุดด้อยของพรรคการเมือง

จุดดี		จุดด้อย	
<ol style="list-style-type: none"> 1. พรรคดำรงอยู่อย่างสถาบันที่พร้อมรับผิดชอบภาระทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง 2. ทำหน้าที่ที่พื้นฐานครบทุกส่วน (แข่งขันเลือกตั้ง, พัฒนาการ, แกรับภาระการบริหารบ้านเมือง) 3. สามารถจัดสรรและคัดสรรคนดีมีความเหมาะสมให้รับผิดชอบงานหรือนโยบายสำคัญได้ 4. มุ่งบรรลุเป้าหมายภารกิจทางการเมืองด้วยแรงจูงใจใฝ่อุดมการณ์และคุณธรรม 5. ทำงานการเมืองอย่างมืออาชีพต่อเนื่องระยะยาวทั้งหน้าที่รัฐบาลและฝ่ายค้านอย่างเสมอต้นเสมอปลายโดยเต็มกำลัง 6. มุ่งขยายในเชิงคุณภาพและพัฒนาอย่างมีลำดับขั้นต่อเนื่องในระยะยาว 7. สร้างสมและพัฒนาทรัพยากรบุคคลระดับคุณภาพมืออาชีพ ใช้ผลงานเป็นฐานสร้างความศรัทธาของประชาชน 		<ol style="list-style-type: none"> 1. พรรคจัดตั้งอย่างเฉพาะกิจที่หวังบรรลุเป้าหมาย ผลประโยชน์เฉพาะหน้าในเวลาอันรวดเร็วเฉพาะที่เห็นโอกาสและช่องทางที่เอื้ออำนวย 2. ทำหน้าที่พื้นฐานเฉพาะส่วน (เพื่อชนะการเลือกตั้ง) และเป็นตัวแทนนายหน้าของกลุ่มทุนธุรกิจการเมือง 3. แก่งแย่งตำแหน่งผลประโยชน์โดยอาศัยการใช้อำนาจอิทธิพลของกลุ่มเป็นเครื่องตัดสิน การจัดสรรตำแหน่งงานไม่คำนึงถึงความเหมาะสมหรือสามารถจริง 4. มุ่งแสวงโชคลาภทางการเมือง ทำธุรกิจการเมืองด้วยแรงจูงใจใฝ่อำนาจและผลประโยชน์เป็นที่ตั้ง 5. ทำงานการเมืองเป็นอาชีพเสริมเพื่อเอาอำนาจการเมืองเป็นเกราะคุ้มครองฐานทุนธุรกิจของตนหรือกลุ่มทุนธุรกิจที่อุดหนุนพรรค 6. หุ้มเททรัพยากรสูงสุดเพื่อการเลือกตั้ง และกว้านซื้อ ส.ส. มุ่งขยายปริมาณเพื่อหวังจัดตั้งรัฐบาลเป็นเป้าหมายสำคัญ 7. มุ่งแสวงหาและสั่งสมทรัพยากรเงินหรือทุนธุรกิจการเมือง 	

จุดดี		จุดด้อย	
8. สร้างวัฒนธรรมทางอำนาจเชิงสร้างสรรค์ มุ่งพัฒนาเปลี่ยนแปลงให้ก้าวหน้าและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนและประเทศชาติเพิ่มมากขึ้น		8. สร้างวัฒนธรรมทางอำนาจเชิงลบ มุ่งทำลาย ไม่คำนึงถึงความเสียหายของประโยชน์ประชาชนและประเทศชาติ	
9. ขยายฐานแนวร่วมมวลชนเป็นพรรคของปวงชน เปิดกว้างให้ประชาชนทุกกลุ่มเข้ามีส่วนร่วมอย่างเปิดเผย ติดตามรับฟังความเห็น ข้อเรียกร้องต้องการของประชาชนอย่างใกล้ชิด มีความสม่ำเสมอ		9. จำกัดกลุ่มตัวแทนที่คับแคบเฉพาะกลุ่มหรืออิงฐานอิทธิพลทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ โดยละเลยความสำคัญและการเข้ามามีสิทธิมีส่วนของประชาชน หรือคนกลุ่มอื่นที่อยู่นอกฐานผลประโยชน์	
10. ยึดถือองค์กรสถาบันของพรรค		10. ยึดถือตัวบุคคล	
11. มุ่งสร้างภาวะผู้นำที่เน้นความสามารถทางการปกครอง		11. มุ่งช่วงชิงการนำในการช่วงชิง การยึดกุมอำนาจโดยไม่คำนึงว่าจะรับผิดชอบหรือดูแลภาวะปัญหาของบ้านเมืองได้	
12. สร้างสรรค์การสนับสนุนจากพลังความสามัคคีของประชาชน หรือการสร้างฐานพันธมิตรมวลชนเป็นแนวร่วม		12. สร้างเงื่อนไขของความขัดแย้งแตกแยกในหมู่ประชาชน หรือการแบ่งแยกเพื่อปกครอง โดยหลอกลวง ใช้ประโยชน์จากประชาชนเป็นเครื่องมือทางการเมือง ขาดความรับผิดชอบต่อความสูญเสียของประชาชน	
13. นิยมแนวปฏิรูปสายกลางด้วยความเชื่อมั่นและมีความมั่นคงอย่างยั่งยืนในอนาคตระยะยาว		13. นิยมแนวปฏิวัติสุดโต่งถอนรากถอนโคน หวังผลเฉพาะหน้าในระยะสั้น ไม่คำนึงผลกระทบในอนาคต	

จุดดี		จุดด้อย	
14. เตรียมการรองรับอย่างมีรากฐานทางวิชาการเพื่อรองรับสนับสนุนภาวะความผิดชอบต่อการแก้ปัญหาประชาชนและบริหารประเทศชาติอย่างหวังผลเลิศ		14. มุ่งแก้ปัญหาหรือบริหารรายวันขาดรากฐานการวิจัยพัฒนาเป็นเครื่องมือทางวิชาการรองรับสนับสนุนการบริหารประเทศอาศัยคนดังที่มีชื่อเสียงอย่างฉาบฉวยมากกว่าการพัฒนาหรือสร้างคนให้มีคุณภาพไว้รองรับการทำหน้าที่	
15. พรรคของสมาชิกและมวลชนรับฟังความเห็นที่แตกต่างและข้อเรียกร้องของประชาชน		15. พรรคของผู้นำหรือแกนนำระดับบริหารโต้แย้ง คัดค้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกประชาชน	
16. พึ่งพาสมรรถนะขององค์กรและทีมงาน มุ่งพัฒนาพรรคและความสามารถขององค์กร		16. ชูประเด็นหรืออาศัยความสามารถเฉพาะตัวของบุคคลหรือผู้นำ มุ่งใช้พรรคเป็นฐานในการแสวงประโยชน์ให้กลุ่มผู้บริหารด้วยกันเอง	
17. ยึดแนวการบริหารแบบประชาธิปไตย กระจายอำนาจ และสาขา สู่ภูมิภาคและท้องถิ่น สามารถคุมวินัยของพรรคแก่สมาชิกส่วนใหญ่ทุกระดับได้		17. รวมศูนย์อำนาจ ผลประโยชน์ และทรัพยากรที่ส่วนกลาง หรือเผด็จการโดยผู้นำพรรค ใช้กฎเหล็กแทนวินัยที่เป็นธรรม	
18. ขยายขอบเขตและขนาดของภาวะความรับผิดชอบทางการเมืองการปกครองเพิ่มสูงขึ้น		18. ขยายอำนาจและสะสมเพิ่มพูนผลประโยชน์เข้าสู่พรรค	
19. ให้การอบรม กลุ่มเกลา สร้างจารีตประเพณีและอิทธิพลต่อระบบการเมืองและประชาชนโดยส่วนรวม		19. ตั้งรับและคอยสนองหรือโต้ตอบกับกระแสการเมืองตามสถานการณ์หรือเป็นฝ่ายตามกระแส	

จุดดี		จุดด้อย	
20. กระบวนการพัฒนาผู้นำของพรรคผ่านลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องในระยะยาวจนได้รับการยอมรับและฝึกฝนทักษะความสามารถอย่างมีวุฒิภาวะทางการเมือง		20. รวบรวมลัดชั้นตอน อาศัยปัจจัยด้านทรัพย์สินเงินทอง และกลุ่มกดดันเป็นฐานผลักดันการจัดสรรความสำคัญ และลำดับตำแหน่งของผู้นำ	
21. องค์กรมีความสำคัญและพรรคมีบทบาทนำคนและสมาชิก (คนยอมเสียสละเพื่อความอยู่รอดของพรรค)		21. คนมีความสำคัญและมีบทบาทนำเหนือความเป็นองค์กรของพรรค (พรรคเป็นฝ่ายล่มสลายเพื่อคนอยู่รอด)	
22. สร้างศรัทธาระยะยาวโดยการสะสมผลงานอย่างต่อเนื่องทั้งในยามวิกฤติและยามปกติ ทนทานแรงกดดันต่อสถานการณ์ที่ซับซ้อนหลากหลายได้สูงและยืดหยุ่นยาวนาน		22. สร้างความนิยมเฉพาะสถานการณ์ชั่วคราว ขาดความต่อเนื่องคงทน รับผิดชอบภาวะการบริหารบ้านเมืองไม่ได้	
23. เป็นพรรคอุดมการณ์ เป็นได้ทั้งฝ่ายค้านและรัฐบาลที่มีคุณภาพ		23. เป็นพรรคแสวงหาอำนาจเลือกดำเนินยุทธศาสตร์การเมืองเพื่อเป็นรัฐบาลเท่านั้น	
24. มุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย นโยบายใช้ประโยชน์ ประชาชนเป็นฐานวัดความสำเร็จ		24. มุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์เฉพาะเป้าหมายการได้อำนาจ ประโยชน์ของพวกเขาพึงเป็นเครื่องวัดความสำเร็จ	
25. ยึดหลักบริหารโดยเน้นบทบาทของพรรคระดับชาติเหนือการเห็นตัว ส.ส. ระดับพื้นที่หรือเห็นเฉพาะกลุ่มย่อยภายในพรรค		25. ยึดหลักบริหารโดยเน้นการชี้นำหรือกำหนดโดยอิทธิพลระดับกลุ่มหรือระดับตัวบุคคลที่เป็น ส.ส.ของพรรค	
26. มีสมรรถนะทางการปกครองสูง สามารถปรับตัวได้เร็วและยอมรับความเปลี่ยนแปลง ทันสมัยและมีความก้าวล้ำนำหน้าในฐานะเป็น		26. ล้าหลัง ด้านการเปลี่ยนแปลง ไม่ปรับตัว นำการเปลี่ยนแปลงไม่ได้	

จุดดี		จุดด้อย	
<p>องค์กรชั้นนำความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ</p> <p>27. มีข้อพิจารณาความคิดที่กว้างขวาง ชับซ้อน ละเอียดอ่อน มุ่งสู่ทิศทางในเป้าหมายที่ยาวไกล ฝึกฝนให้บรรลุถึงอุดมการณ์สูงสุด</p> <p>28. พรรคที่เกิด เติบโตและดำรงอยู่ด้วยกระบวนการวิวัฒนาการจากปัจจัยภายในของพรรคเอง ซึ่งเน้นหวังผลในเชิงคุณภาพ</p>		<p>27. คิดแคบ มองใกล้ ไร้อุดมการณ์ ไม่กล้าหาญริเริ่มหรือรับผิดชอบปัญหาสำคัญของประชาชนและประเทศ</p> <p>28. พรรคที่เกิดด้วยเหตุผลเฉพาะกิจ และขยายตัวอย่างรวดเร็วจากปัจจัยภายนอกด้วยการผสมพันธุ์ข้ามพรรคที่มีอยู่เดิมเพื่อเร่งสร้างการขยายขนาดเชิงปริมาณ</p>	
<p>ผลการวิเคราะห์ประเมิน</p>	<p>() คะแนน</p>	<p>ผลการวิเคราะห์ประเมิน</p>	<p>() คะแนน</p>

10. วิเคราะห์ประเมินจุดดี-จุดด้อยของนักการเมือง

จุดดี	จุดด้อย
<ol style="list-style-type: none"> 1. ทำงานการเมืองเป็นอาชีพที่แน่นอน มีความต่อเนื่องยาวนาน ไม่ละทิ้งหน้าที่ความรับผิดชอบ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานะอำนาจใด 2. สะสมผลงาน ภูมิใจกับความสำเร็จในการรับใช้ประชาชนและการรับผิดชอบต่อภารกิจสาธารณะของประเทศ 3. เตรียมตัวให้มีความพร้อมและมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถใหม่ๆ เพิ่มมากขึ้น พร้อมรับผิดชอบต่อภาระการเมืองการปกครอง ได้ทุกรูปแบบตลอดเวลา 4. เป็นการเป็นงานและเอางานเป็นที่ตั้ง สร้างความสำเร็จในงานที่ประชาชนมอบหมายไว้วางใจ 5. มีความจริงใจตั้งใจ 6. พัฒนาศักยภาพความสามารถ 7. ยึดมั่นจุดยืน เสมอต้นเสมอปลาย มีวุฒิภาวะทางการเมือง 8. มีภาวะผู้นำและทักษะแบบประชาธิปไตย 9. มีบุคลิกภาพภาวะผู้นำและจิตสำนึกของรัฐบาล 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทำงานการเมืองเป็นการสมัครเล่น แสวงโชคลาภเป็นตัวแทนนายหน้าทางการเมือง 2. สะสมความมั่งคั่งทางทรัพย์สิน 3. เน้นสร้างกลุ่มก้อน เป็นฝักฝ่าย ใช้อิทธิพลกดดัน ต่อรองเรียกร้องความต้องการ แสวงหาประโยชน์เข้าใส่ตัวเป็นสำคัญ ไม่มีเวลาและความพร้อมพอที่จะรับผิดชอบต่อภาระการเมืองการปกครองให้มีประสิทธิภาพได้ 4. เป็นข่าว สร้างภาพ ซอปรากฎตัวมากกว่าทุ่มเททำงาน 5. หลบเลี่ยง รักสบายไม่เปลืองตัว 6. ฉกฉวยโอกาสพร้อมขายตัว 7. แกว่งไกว โលเล ไร้จุดยืน 8. มีภาวะผู้นำและทักษะแบบเผด็จการอำนาจนิยม 9. บุคลิกภาพและจิตสำนึกนายทุน ธุรกิจการเมือง แสวงผลประโยชน์เป็นที่ตั้ง

จุดดี		จุดด้อย	
<p>10. เอาใจและช่วยเหลือประชาชนโดยไม่สยบยอมต่ออิทธิพลคุกคามและผลประโยชน์ส่วนตัว</p> <p>11. มีอิสระยึดผลประโยชน์ประชาชนและประเทศเป็นที่ตั้ง</p> <p>12. ยึดวินัย</p> <p>13. นักประชาธิปไตย</p> <p>14. เอาประชาชนและประเทศชาติรอด</p> <p>15. สนใจให้ความสำคัญกับปัญหาและประชาชนทุกระดับ</p> <p>16. ยึดกรอบของจารีตจรรยาธรรม อยู่ในขอบเขตของประเพณีปฏิบัติและมีวัฒนธรรมทางอำนาจ</p> <p>17. ทำงาน พุดน้อย งานสำคัญ สำเร็จลุล่วง</p> <p>18. สะสมความรู้สั่งงานจนสำเร็จลุล่วง</p> <p>19. ใช้ทักษะความสามารถได้เข้าตำรงตำแหน่งรับภาระหน้าที่สำคัญ</p> <p>20. มีความกล้าหาญ อดทนผจญกับปัญหาและแรงกดดันทุกสภาวะการณ์</p> <p>21. มีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม</p> <p>22. มีคุณธรรมอยู่ในความสำนึก</p>		<p>10. เอาใจฐานอำนาจและผลประโยชน์ที่จำกัดคับแคบ</p> <p>11. พร้อมขายตัวรับใช้นายทุนพรรคหรือผู้อุปถัมภ์</p> <p>12. ยึดการกดดันต่อรองแลกเปลี่ยนผลประโยชน์</p> <p>13. นักแสวงอำนาจ</p> <p>14. เอาตัวรอด</p> <p>15. เลือกทำเฉพาะงานสร้างคามนิยมทางการเมือง</p> <p>16. เล่นเกมการเมืองใช้อำนาจอิทธิพลอย่างไร้ขอบเขตปราศจากคุณธรรมและไร้วัฒนธรรมในการกำกับจำกัดเหนี่ยวรั้งในการใช้อำนาจ</p> <p>17. พุดมากเกินจริง ทำน้อย งานใด ล้วนล้มเหลว</p> <p>18. สะสมความโลกอบโกยทุกโอกาส</p> <p>19. ใช้อิทธิพลกดดันข่มขู่บังคับ เรียกร้องเอาตำแหน่ง</p> <p>20. มีความก้าวร้าวรุนแรงเป็นพื้นฐาน</p> <p>21. ไปได้ว่า กอบโกย แสวงหาผลประโยชน์ตอบแทนอย่างไร้ขอบเขตสิ้นสุด</p> <p>22. มีความฉ้อฉลฝังลึกอยู่ในจิตวิญญาณ</p>	

จุดดี		จุดด้อย	
<p>23. ใช้หลักวิชาการตัดสินใจแก้ไข ปัญหาให้ประชาชนและประเทศ ชาติ</p> <p>24. ยึดหลักจรรยาบรรณในฐานะ นักการเมืองอาชีพ เอาใจใส่ จริงจังและชัดเจนต่อเนื่องในการ แก้ไขปัญหาให้ประชาชนและ ประเทศมุ่งรักษาผลประโยชน์ของ ส่วนรวมเป็นหลัก รับผิดชอบต่อ ทุกชั้นของประชาชน ไม่นิ่งดูดาย ริเริ่มเรื่องใดติดตามแก้ไขจนสำเร็จ เห็นผลไม่ย่อท้อละทิ้งกลางคัน</p>		<p>23. ใช้หลักวิชาการตัดสินใจผลักใส่ ความรับผิดชอบ และสร้างปัญหา ภาระให้ประชาชนและประเทศชาติ</p> <p>24. ไร้จรรยาบรรณของนักการเมือง อาชีพ หลบหลีกปัญหาประชาชน เอาแต่หาประโยชน์ใส่ตัว พลิก- แพลง ตลบตะแลง แอบอ้างผลงาน สร้างภาพฉาบฉวย ขาดความ รับผิดชอบต่อ ไม่จริงใจ ไม่ใส่ใจ ปัญหาประชาชน ปล่อยปละละเลย ให้ส่วนรวมเดือดร้อนเสียหาย ไม่ เห็นความสำคัญของประชาชน คนไร้อิทธิพลอำนาจ หรือไม่มี ประโยชน์ผลตอบแทนให้</p>	
<p>ผลการวิเคราะห์ประเมิน</p>	<p>() คะแนน</p>	<p>ผลการวิเคราะห์ประเมิน</p>	<p>() คะแนน</p>

ประวัติย่อ

ดร. เซาวนะ ไตรมาศ

- วุฒิการศึกษา** : ปริญญาเอกทางรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2537
- งานปัจจุบัน** : หัวหน้ากลุ่มงานวิจัยและวิชาการ 1 สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ
: นักวิจัยแห่งชาติ สาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
: ผู้อำนวยการบริหารสถาบันรัฐธรรมนูญศึกษา
- ประสบการณ์** : นักวิจัยประจำ สถาบันนโยบายศึกษา พ.ศ. 2543
: ผู้ตรวจสอบรับรองของสถาบันมาตรฐานสากลภาครัฐแห่งประเทศไทย
ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับรองมาตรฐานด้านการ
จัดการและสัมฤทธิ์ผลของภาครัฐ พ.ศ. 2543
: คณะทำงานจัดทำแผนแม่บทศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง
พ.ศ. 2543
: คณะอนุกรรมการร่างแผนแม่บทคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2542
: คณะทำงานด้านวิชาการ คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชน พ.ศ. 2541
: อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการด้านพัฒนาระบบ
การมอบอำนาจและกระจายอำนาจ พ.ศ. 2540
: คณะทำงานที่ปรึกษาพิเศษของนายกรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจและการ
ต่างประเทศ พ.ศ. 2540
: คณะผู้เชี่ยวชาญร่วมกับ มูลนิธิเอเชียและ Congressional Research
and Training Service, Inc. ศึกษาและพัฒนาระบบบริหารงาน คณะ
รัฐมนตรีและรัฐสภาให้ประเทศกัมพูชา พ.ศ. 2536
: กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการปรับปรุงระบบบริหารราชการ
พ.ศ. 2534
: คณะทำงานฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการเฉพาะกิจปรับปรุงโครงสร้าง
กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2533
: เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล พ.ศ. 2533
: นักการข่าว สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2532
: เลขานุการกรมวิชาการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. 2532
: นักวิจัย สถาบันสาธารณสุข มูลนิธิประชากร พ.ศ. 2531
: นักวิจัยผู้ช่วย สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) พ.ศ. 2531
- งานเขียน/วิจัย/บทความ** : ประมาณ 60 เรื่อง

About the Book

How to Make the Electoral Decision : Thai and Nation don't Lose the Opportunity

by Dr. Chaowana Traimas

The book consists of 2 parts on the conceptual framework for electoral judgment and the practical exercises for electoral decision-making.

Firstly, this book explains that how the judgment of people is meaningful for steering the ultimate outcome of the next general election on the base of the genuine general will or the people's determination for the construction the popular government finally.

Secondly, it encourages people to make a practical lessons on the base of a basic need of both good information and good rationalization by the process of analysis and evaluation on the criteria of political party, candidate, policy and implementation feasibility qualification.

The book is expected to upgrade this next general election which will be taken on the 6 of January, 2001 by pushing the Thai Political system to the new paradigm of the so-called "people politics" and expected that the political reform on the process of this new constitution should be privileged and achieved by the first step of this general election.

“การเลือกตั้งนั้นเป็นทั้งโอกาสและความเสี่ยง

ของประเทศ การตัดสินใจที่ถูกต้องของประชาชน

จึงเป็นหนทางเดียวที่จะสามารถรักษาและหรือ

ได้มาซึ่งโอกาสนั้นทั้งของประเทศและประชาชนเอง”

เลือกตั้งอย่างไรคนไทยและ
ประเทศจึงไม่เสียโอกาส

ISBN 974-7215-62-4

9 789747 215625

C112
2000

50.00 บาท